

Știința

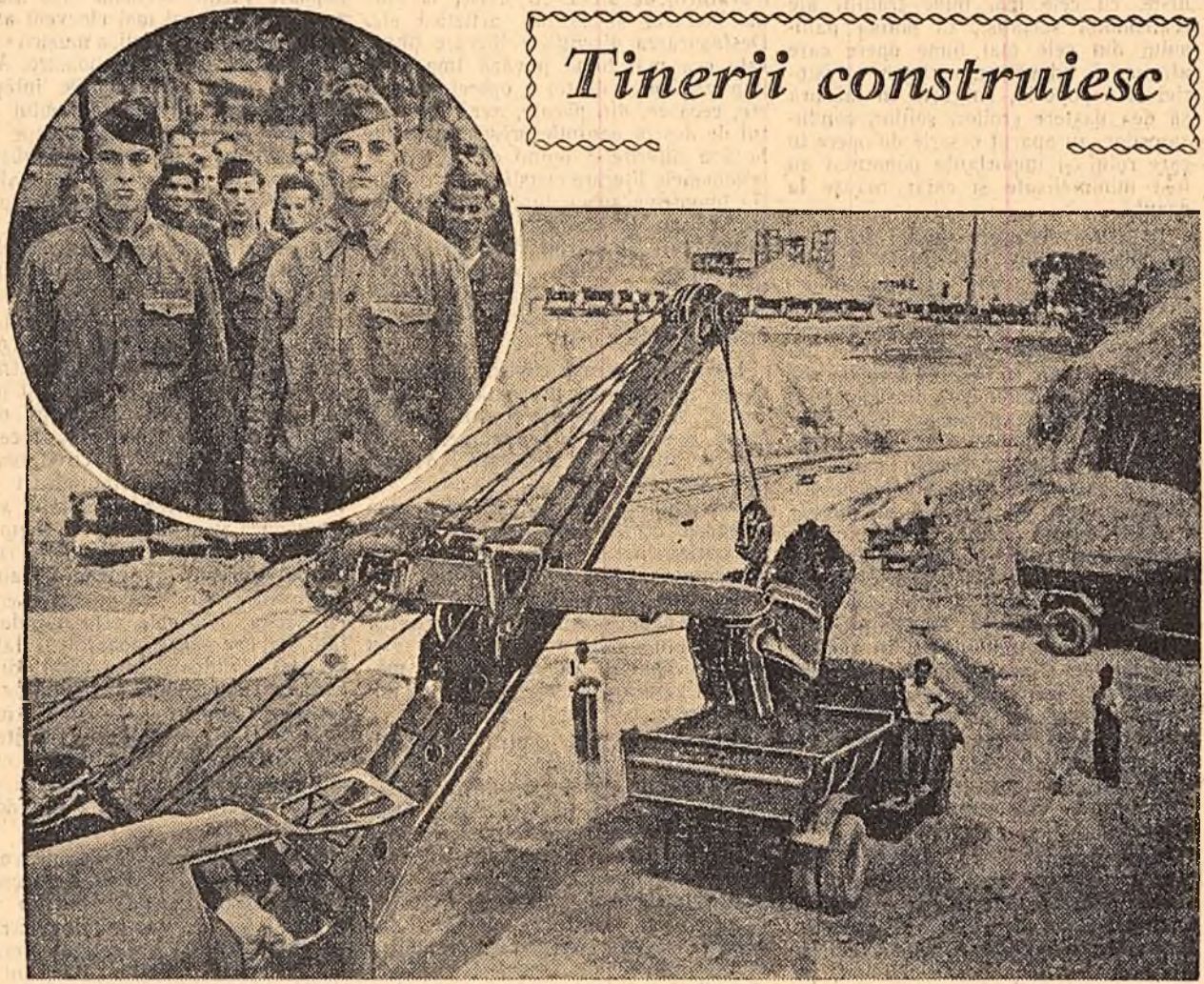
Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXV Nr. 3627

Joi 21 iunie 1955

4 PAGINI — 20 BANI

In întâmpinarea Congresului U.T.M.

Pe șantierul conductei de apă Prut-Iasi tinerii, veniți din toate colțurile regiunii, muncesc cu însuflețire. Lucrările înaintează pe întinsul întregului șantier. În cliseu: Excavatorul minuit cu pricepere de tindrul Valeriu Dinu descarcă pământ în camionul basculant. În medalion: Un grup de brigadieri veniți să grăbească ritmul construcției.

Tinerii construiesc

Fruntași în muncă și învățătură

TG. MUREȘ. (coresp. „Știință”). Pregătirea și calificarea cadrelor tinere este o preocupare permanentă a colectivului fabricii „Ensel Mauriciu” din Tg. Mureș. Numai în cursul anului acesta, cu sprijinul muncitorilor experimentați și al conducătorilor secțiilor uzinei, peste 40 tineri elevi și-au însușit meseria de strungar, frezor etc. Acum, în preajma Congresului U.T.M., tinerii elevi care au făcut practică un an de zile la fabrică se pregătesc cu însuflețire de examen. Moraru Aurel, membru al organizației U. T. M. s-a specializat în ajustarea și confecționarea parturilor de ace rectilini, a căror fabricare a început pentru prima oară la noi în țară în anul 1955. Tindrul muncitor își pregătește lucrarea sa de examen, dornic să obțină un rezultat cât mai bun, să dovedească o temeinică însușire a tehnicii.

La o mașină nouă, alături de el, lucrează utemistul Simon József care s-a specializat în mașina de detalonaj și la ascuțirea frezilor. Amindoi în ziua de 22 iunie vor prezenta lucrările lor comisiei de examinare. Urmind exemplul celor mai buni utemiști, tinerii din fabrica „Ensel Mauriciu” se pregătesc intens să întâmpine cu noi succese în muncă și învățătură importantul eveniment din viața tineretului — Congresul U.T.M.

Cinste brigăzile de tineret condusă de minerul Mihai Ștefan I

PETRILA (corespondent „Știință”). — Ieri, 20 iunie, un mare număr de mineri de la Petrita au mers să întâmpine sărbătorile, la ieșirea din șut, pe tinerii mineri din brigada condusă de Mihai Ștefan, delegat la Congresul U.T.M. Ei au sărbătorit cu acest prilej împlinirea înaintea de termen a angajamentului utemiștilor din această brigadă de a întâmpina Congresul U.T.M. cu un plan anual îndeplinit. Minierii din această brigadă au realizat în luna iunie un plan anual îndeplinit. Minierii din această brigadă au realizat în luna iunie un plan anual îndeplinit.

Începând din decembrie 1954, când a început să lucreze în contul anului 1955, brigada de tineret condusă de Mihai Ștefan și-a depășit cu regularitate normele lunare cu 50-100%. În perioada 1-19 iunie, minierii din această brigadă și-au depășit sarcina de plan la lucrările de pregătire cu 89%. În

Echipa tinerilor din gospodăria colectivă

PITEȘTI (coresp. „Știință”). — Tinerii din gospodăria colectivă Valea Mare, raionul Slatina, sprijiniți de organizația de bază și de conducerea gospodăriei, au format o echipă de tineri, în care ei și-au dat în răspundere un lot de culturi. Lotul de 30 ha.

din schimbul lui a brigăzilor au săpat ieri primul metru de șanț în contul anului 1955. În această brigadă lucrează cu multă însuflețire șefii de schimb Iosif și Nagy Adalbert, precum și minierii Ambrozie, Ludovic, Ivascu Iosif, Mirza Constantin, Ștefan Zoltan și Nicolae Zoltan. Frumosul succes în muncă obținut de brigada condusă de Mihai Ștefan este o preloasă victorie în întrecerea tinerilor de la mina Petrita în întâmpinarea celui de-al cincilea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor.

Declarația comună a guvernelor U. R. S. S. și R. P. F. Iugoslavia

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite Declarația comună a guvernelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Populare Federative Iugoslavia în legătură cu vizita oficială în Uniunea Sovietică a președintelui R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito.

La invitația Președintelui Sovietului Suprem și a guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, între 1 și 23 iunie 1955, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, a făcut o vizită oficială în Uniunea Sovietică.

În timpul vizitei președintelui Tito au avut loc o serie de convorbiri între reprezentanții celor două guverne. Din partea iugoslavă, la convorbiri au participat, în afară de președintele Tito, Edvard Kardelj, vicepreședinte al Veeii Executive Federative, Koca Popovic, secretar de stat pentru Afacerile Externe, Mialko Todorovic, membru al Veeii Executive Federative, Iakov Blajevic, președintele Veeii Executive a Republicii Populare Croate, membru al Veeii Executive Federative, și Velko Micunovic, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P.F. Iugoslavia la Moscova.

Din partea sovietică, la convorbiri au participat K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. I. Mikoiian și V. M. Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. V. Kuznețov, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, și N. P. Firiubin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. la Belgrad.

La convorbiri au mai asistat: din partea iugoslavă Iloja Vilfan, secretarul general al președintelui republicii, și Anton Vratușa, șeful cabinetului vicepreședintelui Veeii Executive Federative, iar din partea sovietică — L. F. Ilicev, membru al Colegiului Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., și K. D. Levickin, șef ad-interim al secției a 5-a pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe.

Convorbirile care s-au desfășurat într-o atmosferă cordială și prietenească, în spiritul sincerității și depliniei înțelegerii reciproce, au dat posibilitatea unui larg schimb de păreri asupra evoluției situației internaționale în cursul anului care a trecut și a problemelor care s-au ridicat în timpul colaborării multilaterale între cele două țări. Schimbul de păreri care a avut loc a scos la iveală o mare asemănare între punctele de vedere ale celor două guverne în aprecierea evoluției situației internaționale și a problemelor internaționale existente, precum și dorința comună de a adînci și pe viitor înțelegerea reciprocă și prietenia dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Federativă Iugoslavia.

Guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Republicii Populare Federative Iugoslavia au constatat cu satisfacție că în cursul anului care a trecut a avut loc o slăbire continuă a încordărilor internaționale. Cele două guverne salută ca indicul al acestei slăbiri lărgirea contactelor internaționale și tendința din ce în ce mai puternică spre rezolvarea pe calea tratativelor a problemelor internaționale nereglementate.

S-a constatat în unanimitate că în această privință un rol important l-a avut Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri din iunie 1955. Deși dezvoltarea evenimentelor din anul care a trecut a arătat că nu se poate aștepta o rezolvare rapidă a problemelor care s-au acumulat în timpul „războiului rece”, potrivit aprecierii celor două guverne o însemnată hotărâre are faptul că au crescut eforturile în ceea ce privește lărgirea colaborării internaționale, care contribuie la întărirea încrederii între popoare.

S-a constatat în unanimitate că în această privință un rol important l-a avut Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri din iunie 1955. Deși dezvoltarea evenimentelor din anul care a trecut a arătat că nu se poate aștepta o rezolvare rapidă a problemelor care s-au acumulat în timpul „războiului rece”, potrivit aprecierii celor două guverne o însemnată hotărâre are faptul că au crescut eforturile în ceea ce privește lărgirea colaborării internaționale, care contribuie la întărirea încrederii între popoare.

În cursul convorbirilor s-a acordat o deosebită atenție examinării relațiilor dintre cele două țări și s-a constatat cu multă satisfacție că principiile exprimate în Declarația din 2 iunie 1955 a guvernelor U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia, principiile pe care se întemeiază relațiile lor reciproce, au creat baza pentru colaborarea prietenească multilaterală și au servit cu folos interesele păcii și colaborării internaționale.

Datorită eforturilor celor două țări s-au obținut rezultate importante în acțiunea de reglementare a situației contractuale, prevăzută de Declarație. Cele două guverne relevă cu satisfacție rezolvarea cu succes a problemelor pretențiilor reciproce, ceea ce a ușurat restabilirea relațiilor economice, înalte interupte, și dezvoltarea colaborării economice pe o bază reciproc utilă. În acest sens a fost stabilit un schimb de mărfuri echitabil, au fost încheiate acorduri de credite și investiții pe termen lung, un acord cu privire la colaborarea tehnico-stiințifică, cu privire la colaborarea în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice etc.

A fost semnată o convenție culturală care creează o bază largă pentru o colaborare și schimburi culturale rodnice. S-a realizat un acord cu privire la serviciul de informații. Normalizarea deplină a relațiilor politice și a celorlalte relații sovieto-iugoslave și rezultatele obținute au arătat că colaborarea dintre cele două țări, călăuzite de interesele păcii și socialismului, colaborare care se întemeiază pe respectarea reciprocă a principiilor declarației de la Belgrad cu privire la independență, egalitate în drepturi și neamestecul în treburile interne, ce își găsește o aplicare tot mai largă în practica unui număr tot mai mare de guverne și țări ale lumii — dă cele mai largi posibilități pentru dezvoltarea multilaterală și rodnică a relațiilor lor de prietenie.

Convorbirile care au avut loc au oferit celor două guverne o prilej foarte util să examineze noile posibilități de colaborare reciprocă. Cele două guverne își exprimă dorința și intenția de a continua și de acum înainte contactele personale și schimbul regulat de păreri între reprezentanții lor asupra problemelor politice și a altor probleme de interes reciproc. S-a constatat posibilitatea și a fost realizată o înțelegere în problema largirii continue a legăturilor economice și a nivelului schimbului de mărfuri și s-a subliniat utilitatea unor acorduri economice pe termen lung. S-a hotărât să se lărgască colaborarea științifică și schimbul de oameni de știință, specialiști, studenți și de literatură științifică.

În baza convenției culturale încheiate vor fi elaborate planurile de lucru necesare în domeniul colaborării culturale. Cele două guverne acordă o mare însemnată Convenției semnate recent cu privire la dubla cetățenie ca fiind o contribuție însemnată la cauza reglementării relațiilor dintre ele. Ele vor face totul pentru a ușura îndeplinirea acesteia.

Ținând seama că contactele care au avut loc pînă în prezent între organizațiile politice, obștești și sindicale în scopul schimbului de experiență socialistă și schimbului de păreri s-au dezvoltat cu succes și au adus rezultate utile, cele două guverne sint de acord să ușureze și să accelereze și pe viitor acest gen de contacte pe bază de lucru și în interesul celor două țări.

Guvernul U.R.S.S. și guvernul R.P.F.I. consideră că schimbul rodnic de păreri asupra tuturor problemelor examinate în timpul tratativelor este o mărturie a faptului că sosirea în Uniunea Sovietică a delegației guvernamentale a R.P.F.I., în frunte cu Iosip Broz-Tito, președintele Republicii, va constitui o nouă etapă importantă în dezvoltarea colaborării și prieteniei între popoarele U.R.S.S. și R.P.F.I., spre binele consolidării păcii și socialismului.

În numele guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste
N. A. BULGANIN

Moscova, 20 iunie 1955

care legăturilor culturale ar contribui la lichidarea împărțirii Europei în blocuri militare și ar ușura rezolvarea principalelor probleme litigioase care stau în calea dezvoltării colaborării multilaterale între popoarele europene.

În ceea ce privește problema germană, cele două guverne consideră că în prezent, cînd pe teritoriul Germaniei posibile se s-au format două state suverane, pentru realizarea unificării acesteia sint necesare tratative între Republica Federală Germană și Republica Democrată Germană. Ele consideră, de asemenea, că celelalte state, și în primul rînd marile puteri, trebuie să acționeze în aceeași direcție atît în interesul poporului german cit și în interesul general.

În perspectiva care se deschide prin atenuarea încordărilor internaționale generale care a avut loc, cele două guverne au acordat atenție primejdiilor care s-ar putea ivi ca urmare a conflictelor și neînțelegerilor locale dintre state.

Ele și-au exprimat intenția fermă de a contribui la înlăturarea unei asemenea primejdiilor atît prin intermediul Organizației Națiunilor Unite, cit și în relațiile lor directe cu alte state. În același timp ele vor porni și de acum înainte de la recunoașterea Germaniei posibile și intereselor legitime ale tuturor popoarelor la dezvoltarea independenței.

Cele două guverne își exprimă convingerea fermă că una din condițiile esențiale ale îmbunătățirii situației internaționale o constituie legăturile economice crescînde între state — participarea tot mai intensă a tuturor popoarelor la schimbul de bunuri materiale și spirituale și atragerea tot mai largă a maselor populare la colaborarea internațională și apropierea în favoarea unei stări generale, păcii și progresului în întreaga lume. Cele două guverne au căzut de acord asupra faptului că pentru atingerea acestui fel trebuie să se depună maximum de eforturi pentru a dezvolta cit se poate mai mult comerțul internațional și colaborarea economică și pentru a se înlătura în relațiile economice internaționale toate formele de discriminare, inclusiv embargo-ul, precum și frînarea dezvoltării economice libere a diferitelor națiuni. Cele două guverne consideră că intensificarea contactelor și a colaborării în domeniul schimbului cultural și științific constituie de asemenea un factor important care slujește accelerării și întăririi în același sens ele vor sprijini și pe viitor procesul emancipării teritoriilor dependente, acțiune în care Organizația Națiunilor Unite trebuie să joace un rol de frunte.

Cele două guverne au căzut de acord că prăpastia adîncă dintre țările dezvoltate și cele nedezvoltate reprezintă una din cele mai mari probleme ale lumii contemporane și că pentru rezolvarea acestei probleme sint necesare acțiuni corespunzătoare ale statelor în vederea acordării de ajutor țărilor slab dezvoltate, în primul rînd printr-o largă acțiune internațională colectivă.

În acest spirit ele vor căuta să obțină și în viitor ca în cadrul Națiunilor Unite să fie luate măsuri din ce în ce mai largi și mai eficiente pentru acordarea de ajutor economic și tehnic regiunilor insuficient dezvoltate. Cele două guverne consideră că un asemenea ajutor și o asemenea colaborare în acțiunea de ridicare a economiei țărilor slab dezvoltate trebuie efectuate fără nici un fel de condiții militare și politice.

Guvernele celor două țări și-au reafirmat atașamentul față de politica coexistenței pașnice și active care se întemeiază pe principiile suveranității, independenței, inviolabilității teritoriale, neagresiunii, egalității în drepturi, respectului reciproc și neamestecului în treburile interne ale altora, politică care este rezultatul necesităților create de evoluția internațională în ultimii ani și care constituie cel mai eficient mijloc de întărire și intensificare continuă a colaborării multilaterale între țări, indiferent de deosebirile în sistemele lor social-economice și politice.

În cursul convorbirilor s-a acordat o deosebită atenție examinării relațiilor dintre cele două țări și s-a constatat cu multă satisfacție că principiile exprimate în Declarația din 2 iunie 1955 a guvernelor U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia, principiile pe care se întemeiază relațiile lor reciproce, au creat baza pentru colaborarea prietenească multilaterală și au servit cu folos interesele păcii și colaborării internaționale.

Datorită eforturilor celor două țări s-au obținut rezultate importante în acțiunea de reglementare a situației contractuale, prevăzută de Declarație. Cele două guverne relevă cu satisfacție rezolvarea cu succes a problemelor pretențiilor reciproce, ceea ce a ușurat restabilirea relațiilor economice, înalte interupte, și dezvoltarea colaborării economice pe o bază reciproc utilă. În acest sens a fost stabilit un schimb de mărfuri echitabil, au fost încheiate acorduri de credite și investiții pe termen lung, un acord cu privire la colaborarea tehnico-stiințifică, cu privire la colaborarea în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice etc.

A fost semnată o convenție culturală care creează o bază largă pentru o colaborare și schimburi culturale rodnice. S-a realizat un acord cu privire la serviciul de informații. Normalizarea deplină a relațiilor politice și a celorlalte relații sovieto-iugoslave și rezultatele obținute au arătat că colaborarea dintre cele două țări, călăuzite de interesele păcii și socialismului, colaborare care se întemeiază pe respectarea reciprocă a principiilor declarației de la Belgrad cu privire la independență, egalitate în drepturi și neamestecul în treburile interne, ce își găsește o aplicare tot mai largă în practica unui număr tot mai mare de guverne și țări ale lumii — dă cele mai largi posibilități pentru dezvoltarea multilaterală și rodnică a relațiilor lor de prietenie.

Convorbirile care au avut loc au oferit celor două guverne o prilej foarte util să examineze noile posibilități de colaborare reciprocă. Cele două guverne își exprimă dorința și intenția de a continua și de acum înainte contactele personale și schimbul regulat de păreri între reprezentanții lor asupra problemelor politice și a altor probleme de interes reciproc. S-a constatat posibilitatea și a fost realizată o înțelegere în problema largirii continue a legăturilor economice și a nivelului schimbului de mărfuri și s-a subliniat utilitatea unor acorduri economice pe termen lung. S-a hotărât să se lărgască colaborarea științifică și schimbul de oameni de știință, specialiști, studenți și de literatură științifică.

În baza convenției culturale încheiate vor fi elaborate planurile de lucru necesare în domeniul colaborării culturale. Cele două guverne acordă o mare însemnată Convenției semnate recent cu privire la dubla cetățenie ca fiind o contribuție însemnată la cauza reglementării relațiilor dintre ele. Ele vor face totul pentru a ușura îndeplinirea acesteia.

Ținând seama că contactele care au avut loc pînă în prezent între organizațiile politice, obștești și sindicale în scopul schimbului de experiență socialistă și schimbului de păreri s-au dezvoltat cu succes și au adus rezultate utile, cele două guverne sint de acord să ușureze și să accelereze și pe viitor acest gen de contacte pe bază de lucru și în interesul celor două țări.

Guvernul U.R.S.S. și guvernul R.P.F.I. consideră că schimbul rodnic de păreri asupra tuturor problemelor examinate în timpul tratativelor este o mărturie a faptului că sosirea în Uniunea Sovietică a delegației guvernamentale a R.P.F.I., în frunte cu Iosip Broz-Tito, președintele Republicii, va constitui o nouă etapă importantă în dezvoltarea colaborării și prieteniei între popoarele U.R.S.S. și R.P.F.I., spre binele consolidării păcii și socialismului.

În numele guvernului Republicii Populare Federative Iugoslavia
I. BROZ-TITO

Moscova, 20 iunie 1955

NOTE DE DRUM

Printre țărani de naționalitate germană din Sintana

Trenul, cu care pornisem din Arad, se apropia de Sintana. Stăteau la fereastra vagonului și priveam lanurile care făgăduiesc o recoltă bogată, încercînd totodată să recoltăm imaginea acestei așezări din amintirile păstrate în urma poposului pe care-l făcusem aici în primăvara anului 1950.

Despre Sintana de atunci, mi-au stăruit în amintire câteva lucruri. Întindea neobisnuit de mare, ulițe largi cu trotuare de cărămidă și șiruri de castani, casele arătoase, multe avînd etaj, cu obloane la uși și ferestre, cu garduri de zid și porți de cetate. În acele zile erau înflorite pe ulițe stîlpii abia aduse din pădure și se întindeau firele prin care electricitatea avea să înlocuiască lampa de petrol. Cel 40-50 de moșieri din comună (o cifră riguros stabilită nu cunoștea nimeni) nu și bătușeră capul cu introducerea electricității.

Si mai era ceva nou la Sintana în acea primăvară: 36 de familii de țărani muncitori puseseră temelii unei gospodării colective. Despre primele roade ale muncii untele mersese vestea prin multe sate. Unii țărani, tocmai de la Curtici, au cheltuiți bani pe tren, venind la Sintana să vadă cu ochii lor cele ce aflaseră din vorbe purtate din om în om.

Temelia vieții noi în Sintana este gospodăria colectivă, care a crescut și s-a întărit necontenit. În 1950, o mină de oameni înmoși, în frunte cu comunistii Gheorghe Goina, Ion Bîtea, Tăuțan și alții, se străduiau să învețe abecedarul muncii în colectiv. Cîte greutăți pînă să organizeze muncă, să lucreze după norme de lucru, să liină evidența zilelor-muncă! Aunci grîul semănat în toamna lui 1949, în tovarășe, era foarte frumos dar nu românii de naționalitate germană, cei mai mulți foarte pricepuți agricultori.

„Astăzi din cele 539 familii de colectiviști, 251, adică aproape jumătate, sînt germani. Cot la uol cu românii și maghiarii, ei luptă pentru întărirea și înflorirea gospodăriei colective. Atît în consiliul de conducere, în fruntea brigăzilor și echinelor, ca și în conducerea atelierelor sint mulți colectiviști germani. Brigadierul Anton Halberger, care de patru ani conduce cu pricepere o brigadă, sau șeful atelierului de țîmțarie Anton Werschlein, alături de brigadierii ca Bîtea, Dobrița, se străduiesc să organizeze cit mai bine

se aflau prin aceste locuri. Așa este, de pildă, silozul turn de 50 vagoane, cu bazin de apă deasupra. Pînă și vizitatori de peste hotare s-au minuit cînd colectiviștii din Sintana l-au servit la masă în luna mai cu peștii verzi și salata de castraveți „din producție proprie”.

Amul acesta, „colectiviștii au valorificat încă de la mijlocul lunii mai cîteva sute de kg. castraveți, iar la sfîrșitul lunii au valorificat și primele hectare de capșuni de pe cele două hectare plantate în primăvara trecută. Se întrevide în aceste realizări viitorul gospodăriei colective, ale cărei produse vor putea purta pînă și peste hotare marca: „Din producția G.A.C. „Viața Nouă”-Sintana”.

„Cine realizează toate acestea? Simplici țărani muncitori care înainte vreme știau doar să învîrtească coasa și sapa pe pămîntul moșterilor și chibaurilor. Partidul l-a îndrumat spre o viață nouă, l-a ajutat și-i ajută să învețe cum să smulgă pămîntului rod tot mai bogat.

„Și acum? Acum la Sintana este una din cele mai puternice gospodării colective din regiune și chiar din țară. În gospodărie muncesc untele 539 familii de țărani muncitori și numărul lor este în continuă creștere. Ogoarele colective se întind pe mai bine de 2100 hectare, iar fermele de animale cuprind 145 capete bovine din care 73 vaci de lapte, 92 scroafe de prăsilă, 1300 oi, peste 1000 păsări. Colectiviștii au înfăptuit lucruri care în trecut nu

(Continuare în pag. 3-a)

Declarația cu privire la relațiile dintre Uniunea Comunistilor din Iugoslavia și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Cu prilejul vizitei oficiale în Uniunea Sovietică a delegației guvernului R.P.F. Iugoslavia care a avut loc între 1 și 23 iunie 1955, Iosip Broz-Tito, secretarul general al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, Edvard Kardelj, secretar al Comitetului executiv al C.C. al U.C.I., Iakov Blajevic, Velko Micunovic, Koca Popovic și Mialko Todorovic, membri ai C.C. al U.C.I., ca reprezentanți ai Uniunii Comunistilor din Iugoslavia și ai Uniunii socialiste a poporului muncitor din Iugoslavia și N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., N. A. Bulganin, A. I. Mikoiian, V. M. Molotov, K. E. Vorosilov, membri ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S., și D. T. Șepilov, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., ca reprezentanți ai P.C.U.S., au avut un schimb de vederi într-un spirit de sinceritate tovarășească asupra relațiilor și colaborării dintre U.C.I. și P.C.U.S.

În cursul acestor convorbiri, ei au căzut de acord asupra celor ce urmează:

1. Prin declarația de la Belgrad din 2 iunie 1955 au fost puse pe o bază sănătoasă relațiile dintre cele două țări socialiste, iar principiile enunțate în această declarație sint aplicate în tot mai largă măsură în colaborarea dintre ele.

2. Colaborarea și dezvoltarea generală a relațiilor dintre cele două țări după declarația de la Belgrad, precum și contactele dintre organizațiile politice și celelalte organizații obștești ale popoarelor lor, au creat condițiile politice favorabile și pentru colaborarea între P.C.U.S. și U.C.I.

Pornind de la faptele mai sus-menționate, fiind seama de condițiile concrete în care se dezvoltă mișcările socialiste contemporane și călăuzindu-se după principiile internaționale marxist-leniniste, delegațiile U.C.I. și P.C.U.S. au căzut de acord că este util și necesar să se continue și să se dezvolte mai departe contactele existente între cele două țări în scopul colaborării în vederea întăririi și înfloririi continue a țărilor noastre socialiste, în vederea colaborării în cadrul mișcărilor muncitorești internaționale în ce privește numeroasele probleme ale dezvoltării contemporane a socialismului, precum și în vederea dezvoltării coexistenței pașnice și a colaborării între popoarele din întreaga lume, indiferent de deosebirile în sistemele lor sociale și politice și în interesul păcii, libertății și independenței popoarelor.

Reprezentanții partidelor pornesc totodată de la aceia că dezvoltarea continuă a legăturii și colaborării dintre P.C.U.S. și U.C.I., ca parte conștientă în țări în care clasa muncitoare se alină la putere și care urmăresc același fel — construirea societății socialiste depline în țările lor, asigurarea progresului omenirii și a unei păci trainice — vor contribui în mod incontestabil la dezvoltarea colaborării continue dintre U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia, la întărirea prieteniei trainice dintre popoarele Iugoslaviai și Uniunii Sovietice.

3. Cele două țări, împărțind punctul de vedere că în diferite țări și în condiții diferite căile dezvoltării socialiste diferă, că bogăția și formele a dezvoltării socialismului contribuie la întărirea acestuia și pornind de la faptul că atît un popor cit și celelalte sint străine orice tendințe de a-și impune punctul de vedere în determinarea căilor și formelor dezvoltării socialiste, au căzut de acord că colaborarea mai sus-menționată trebuie să se bazeze pe un deplin liber consimțămînt și pe o deplină egalitate în drepturi, pe critică prietenească, pe un tovarășesc schimb de păreri asupra problemelor litigioase între partidele noastre.

4. Întemeindu-se pe principiile mai sus-amintite, colaborarea dintre U.C.I. și P.C.U.S. se va dezvolta în primul rînd pe calea informării reciproce multilaterale asupra formelor și metodelor construcției socialiste în cele două țări, pe calea schimbului liber și tovarășesc de experiență și păreri în probleme care prezintă un interes comun pentru dezvoltarea practicii socialiste și pentru progresul gîndirii socialiste, precum și în problemele privitoare la pace, anproiere și și alții între popoare și la progresul omenirii în general.

5. Actuala transformare materială și spirituală a lumii, care-și găsește expresia în creșterea uriașă a forțelor socialiste, în avîntul mișcării de eliberare națională, în creșterea rolului clasei muncitoare în rezolvarea problemelor concrete ale dezvoltării internaționale contemporane, pune în față mișcării muncitorești internaționale o serie de sarcini importante. Acest fapt arată și necesitatea unei analize științifice a fenomenelor, a principiailor factori materiali și sociali și a tendințelor dezvoltării lumii contemporane. Din aceste motive ele au căzut de acord ca, călăuzindu-se după principiile marxist-leniniste, să încurajeze prin toate mijloacele — atît în relațiile dintre ele cit și în mișcarea muncitorească internațională în general — colaborarea și schimbul reciproc de păreri în domeniul gîndirii științifice socialiste.

6. În privința formelor concrete de colaborare între U.C.I. și P.C.U.S., delegațiile au căzut de acord ca ea să se realizeze pe calea contactelor personale, a expunerii în scris și verbale și a schimbului de păreri, pe calea schimbului de delegații, de materiale, literatură, precum și pe calea organizării, atunci cînd va fi necesar, a întîlnirilor dintre conducătorii partidelor pentru a discuta problemele actuale de interes comun și, în general, prin toate formele de discuții constructive, tovarășești.

(Continuare în pag. 3-a)

Lucrările Congresului scriitorilor din R. P. R.

Coraport asupra problemelor prozei noastre epice expus de tov. Petru Dumitriu

Tema coraportului de față o alcătuiesc problemele prozei noastre. De aceea, el nu va avea nici un caracter festiv, nici unul de bilanț.

Perioadele de timp mai mari îngăduie judecări mai exacte asupra dezvoltării literaturii. Perspectiva reztabilității proporțiilor exacte, analizează exactitudinea, confirmă valorile. Examinarea în modul cel mai evident trăsăturile mari ale prozei epice în literatura noastră din ultimii zece ani.

Trăsătura ei principală, care și imprimă pecetea, este că avem în față o proză epică născută dintr-o transformare revoluționară a societății românești. Romanele, năvele, povestirile sînt ale unor scriitori care iau altitudinea alături de masele populare, condamniind societatea veche și contribuind la crearea societății noi. „Descolțul” de Zaharia Stancu, „Moromeții” de Marin Preda, „Negura” de Eusebiu Camilar, „Lanturi” de Ion Pașca, cărțile lui E. M. Galan, „Zorii roșii” de V. E. M. Galan și multe altele sînt toate împreună un rezchizitor împotriva României burghezo-moșierești.

Urmiind tradițiile clasice, proza epică scrisă la noi în ultimii ani condamnă societatea pe care a condamnat-o înșiși istoria.

Evoluția exemplară a lui Mihail Sadoveanu, renașterea luminoasă a Zaharia Stancu, trudită frământare la Ion Călugăruș, încoronare a operei unei vieți întregi la Camil Petrescu, continuarea consecventă a Ion Marin Safoveanu, căutare înfrigurată a unor drumuri noi la George Călinescu, autorul „Enigmei Otiliei”, roman care, de bună seamă este unul din punctele culminante ale prozei epice, dintre 1930 și 1944 — toate aceste constatații se pot integra într-una mai generală: în ultimii zece ani, transformarea revoluționară a societății noastre a dat o nouă și neobișnuit impresionantă de mare vitalitate creației celor mai de seamă prozatori ai generației care s-a născut odată cu veacul acesta. Influența comunistilor a acționat în chip rodnic asupra acestor scriitori de mare talent (și nu numai asupra lor, căci n-am făcut o înșirare completă a generației lor, ci am citat doar trei-patru nume). A acționat indirect, prin transformarea înțelegii societății, a relațiilor sociale, a atmosferei politice. A acționat direct, prin scrierile comunisti și prin activitățile comunisti în domeniul literaturii și îndeosebi al culturii. Orice ar vrea să dovedească neprieteni literaturii noastre, ei nu vor putea să anuleze cărțile de valoare ale scriitorilor, căroră revoluția le-a dat forțe noi. Cărțile acestea se doțorează îndrumării scriitorilor de către partid, prin presa de partid, prin toate formele de agitație și propagandă, prin învățămînt și prin înșirarea transformarea societății.

Pot spune în numele meu personal că, deși simțim deservirea formalismului și căutăm ca realismul să înfrumusețeze, căutăm ca realismul să ajute în chip hotărîtor dezvoltarea mea ca scriitor.

O altă caracteristică a prozei epice este belșugul de talente care s-au afirmat după 1944. De la Marin Preda, apărut acum zece ani, pînă la Titus Popovici, apărut de fapt abia anul trecut, cu excelență s-au roman „Strănuțul”, o pleiadă de scriitori, a căror vîrstă, cu puține excepții, e între douăzeci și cel mult patruzeci de ani, au publicat romane, năvele, povestiri și schițe de o valoare artistică și ideologică impunătoare. Dacă numim astfel pe V. E. M. Galan, Francisc Munteanu, Nicolae Jianu, Dumitru Mircea, Petru Vintilă, Nicuță Tănase, Remus Luca, Alecu Ivan Ghilă, Maria Z. Vlad, Vladimir Colin, Ștefan Luca și pe deosebit de talentul născut maghiar Săbă Andreș, nu vom face decât să spicim cîteva din zecele de nume de prozatori noi apăruiți în ultimii ani. În ceea ce privește pe prozatori maghiari, artiști de mare forță creatoare ca Nagy Istvan, Asztalos Istvan, Kovacs György și alții, opera lor e de asemenea un rod al ultimilor zece ani, în ce are ea mai important.

În continuare, vorbitorul a criticat unele greșeli, cum au fost subaprecierea de către unii activiști din domeniul culturii a romanului „Desculțul”, sau faptul că o seamă de critici literari au trecut prea ușor peste lipsurile unor cărți valoroase — ca de pildă romanul „Bărgăgan”. Dar aceste greșeli, a spus el, nu sînt esențiale; esențială și dominantă este orientarea dată de partid în acești ani creației literare, orientare care e la baza succeselor scriitorilor din R.P.R. și pe care ei o adoptă din toată inima.

Trecînd la analiza problemelor de creație, raportorul a expus o seamă de păreri ale sale asupra deosebirilor dintre naturalism și realism, întemeiate și pe unele lucrări ale criticului marxist din R. P. Ungară, Georg Lukács.

Vom înțini — arată raportul — simțămîntul apăsător, deznădăjduit în fața unui univers haotic, compus din detalii mărunte — în unele din năvele mai vechi ale lui Marin Preda. Vom înțini confundarea temei cu subiectul în „Drum fără pulbere” de Petru Dumitriu, unde singura intrigă vrednică de acest nume din punct de vedere al încheierii artistice este povestea de dragoste a lui Pangrati. Vom înțini descrierea nesfîrșită a faptelor, fără o acțiune organizată, structurată, în „Negura” de Eusebiu Camilar. Dar mai ales în cărțile lui Al. Jar găsim caracteristici haotice, incompreensibile, crudiții fiziologice și situații sau fapte absurde, caricaturale.

Desfășurarea și rezolvarea conflictului din „Piine albă” de Dumitru Mircea sînt previzibile. Romanul are merite reale; totuși caracterul mecanic al intrigii nu aparține realismului, nici realității, deși episoade, fîgur, părți însemnate ale cărții sînt hotărîri realiste. Există și alte cazuri de asemenea schematicism al intrigii și sociologism al concepției (trăsături, de fapt, ale naturalismului). Ele pot fi detectate în finalul „Noștrilor din lu-

nie” de Petru Dumitriu, în „Zorii roșii” de V. E. M. Galan și mai cu seamă în „Rădăcinile bucuriei” de Ieronim Șerbu; fragmentarea statică a imaginii realității apare în părțile din „Groapa” de E. Barbu publicate în „Viața românească”.

Ceea ce caracterizează naturalismul — se arată în raport — e înregistrarea pasivă a realității fără sublinierea legilor ei, a faptelor esențiale, a figurilor semnificative, care dezvăluie esența societății. Dimpotrivă, realismul e selectiv, el caută să reveleze esența realității și o face prin figuri omenești semnificative, nuse în situații dramatice de asemenea semnificative. Naturalismul nu descoperă sensul evenimentelor; realismul relevă sensul evenimentelor. De aceea opera de artă naturalistă e deprimantă și descurajatoare, pe cînd opera de artă realistă e tonică și cînd e vorba de o tragedie.

Să adăugăm la aceste caracteristici ale naturalismului și unele trăsături involuntare dar care au impuse de logica necrutătoare a metodei naturaliste. Întîi, caracterul pictetic al textelor. Apoi, înțămîntul apăsător pe care-l are cititorul de a se afla în fața unui univers haotic și ostil.

În ultimii zece ani, influențele și ecourile înfrizate ale naturalismului în proza noastră au fost combătute de către prozatori în înșiră practică artistică. Mai mulți factori au determinat acest lucru. Întîi, presunța faptelor sociale, al căror caracter de o dramatism intens, a căror dialectică de o evidență orbitoare, i-au împins pe scriitori către dramatism, către o concepție dialectică a realității, care caracterizează arta realistă. Al doilea, teoreticienii și criticii marxisti au susținut și promovat valoarea superioară a realismului în artă și necesitatea realismului socialist astăzi, apoi influența tradiției marilor realisti clasici, influența literaturii sovietice.

Vorbitorul a stăruit îndeosebi asupra ideii că realismul trebuie să fie captivant. Reproducerea artistică a realității cere acțiune și caracter bine reliefate.

Această trăsătură constituie o problemă a prozei noastre epice. În unele năvele sau romane ciocnirile vieții sînt atenuate, autorul nu le vede, iar cititorul le simte plictisitoare lipsa. Năvela „Ana Nucleului” de Remus Luca, scrisă cu mult talent al amănuntului, într-o limbă frumoasă și chiar pe o temă interesantă, e lipsită de dramatism, cu excepția începutului ei. Chiar și în romane care au fost apreciate de critici și cititori, ca „Drum fără pulbere” sau „Bărgăgan”, există momente de de suficientă tensiune dramatică. În lucrări ca „Moromeții” de Marin Preda, aparenta liniște a faptelor izbucnește însă în ciocniri cumplite.

Sadoveanu, în literatura noastră, este prin excelență, meșter în construirea unei acțiuni pasionante, tipic realist, creînd uneori în cititor o tensiune aproape dureroasă. Unind caracterul pasionant al construcției acțiunii cu caracterul profund revelator și semnificativ al oamenilor și faptelor lor descrise, vom desăvîrși victoria realismului în proza noastră epică și vom sprijini într-un punct din cele mai sensibile nașterea romanului realist-socialist. Pentru rezolvarea acestor probleme, drumul pe care trebuie mers e acela deschis de Solohov, Alexei Tolstoi, Fadeev, Mitrea Cagor, Dacie, Moromete, eroul lui Nagy Istvan din „La cea mai înaltă tensiune” sau al lui V. E. M. Galan din „Bărgăgan” și mulți alții, ca să nu mai vorbim de zeci de personaje secundare, sint izbutiri reale și adeseori complete. Totuși, înșiră discuția din presa literară, despre „eroul cu sau fără pete” și alte asemenea simplificații naive și regretabile ale problemei, arată că ea încă n-a fost pe deplin înțeleasă.

Din toate exemplele complexității unor caractere ca Levinson și Morozka din „Infringerea”, raportorul a spus că „Anton Filip din „Bărgăgan” de V. E. M. Galan și Turlea din „Desfășurarea” de Marin Preda sînt personaje sărăcite în ce privește complexitatea vieții sufletești.

Cealaltă primejdie e „complexitatea nepolarizată”, dacă mi se îngăduie acest cuvînt. A arăta un erou superior din multe puncte de vedere colorate personaje și a insista masiv asupra faptului că e mic și urît sau bărbat, dintr-un asemenea punct de vedere, înșiră factori, înseamnă a pierde din vedere ceea ce constituie unitatea, factorul integrator al personalității respective.

Problemele realismului cunosc în veacul nostru și în țara noastră o complexitate sporită prin faptul că poporul nostru construiește societatea socialistă. Mișcarea muncitorească a creat o nouă metodă artistică, realismul secolului socialismului, realismul socialist întemeiat pe concepția marxistă asupra gîndirii revoluționare care în loc de a oglindi doar realitatea, are menirea să transforme — întemeiat pe principii leniniste al spiritului de partid în literatură. Deosebirea față de vechiul realism se vede în prima operă importantă a realismului socialist, romanul „Mama” scris de ultimul clasic al realismului rus, și de primul clasic al realismului socialist, Maxim Gorki. În acest roman apare pentru întia dată în literatura mondială patosul socialist, caracterul de eroe pe care-l câștigă evenimentele mișcării muncitorești.

O primejdie pentru noi, adepleți ai realismului socialist, este diaceticismul. Tocmai de aceea a fost epicalizat romanul „Bărgăgan” de V. E. M. Galan în care modelul moral nu este propus într-o formă searbădă și dulceagă, ci arătat în acțiune. De aceea, față de atîtea „S-a duminică Moș Cutare” a fost alt de bine primită „Desfășurarea” de Marin Preda.

În încheiere, coraportorul a vorbit despre rolul internațional al literaturii noastre ca purtătoare a mesajului unui popor ce construiește, alături de alte popoare, o orînduire nouă. (Text prescurtat).

La deschiderea ședinței de marți după-amiază, tov. Aurel Mihale a dat citire unor telegrame de salut trimise Congresului de către cîțiva scriitori reținuți de boală sau aflați în vizită peste hotare, de colective unor instituții culturale, cercuri literare, biblioteci, cititori etc.

Scriitorul Dan Deșliu a expus raportul asupra problemelor poeziei.

În cuvîntul său, scriitorul Al. I. Ștefănescu a citat Fondul Literar ca o expresie a grîții democratice populare față de scriitorii. El a făcut o serie de propuneri: îmbunătățirea sistemului de pensionare a scriitorilor, înființarea unei edituri pe lângă Uniunea scriitorilor din R.P.R. exclusiv pentru tipărirea literaturii originale etc. După părerea sa, raportul expus de tov. M. Benic nu a analizat suficient creația literară a scriitorilor. Vorbitorul a subliniat importanța acumulării a cit mai multe cunoștințe asupra vieții, citindu-l pozitiv pe scriitorul Camil Petrescu și criticînd lipsurile unor cărți de A. G. Vaia.

Printre cu aplauze călduroase, criticul Vladimir Ermilov a spus printre altele:

În numele Uniunii scriitorilor din Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice, dați-mi voie să vă aduc un salut călduros și felicitări cu prilejul unui eveniment atît de însemnat în viața spirituală a țării dumneavoastră cum este primul Congres al scriitorilor romîni. Permiteți-mi să vă rediez din toată inima ca prin discuții rodnice și ascuțite, duse de pe pozițiile realismului socialist, congresul să contribuie la o și mai mare dezvoltare, la un și mai mare avînt al literaturii din R.P.R., literatură atît de înestrată și care dispune de atîtea forțe creatoare experimentate și prospere.

Tovarăși! Zăua deschiderei Congresului dv. — 18 iunie — este prîntor semnificativ coincident și data cînd întreaga omenire progresistă cinstește memoria marelui Gorki.

„Aș dori să amintesc tocmai aici și acum despre interesul și dragostea pe care le-a manifestat Gorki față de talentatul popor romîni, față de creația poetică orală a poporului romîni.

Vorbitorul a descris pe larg o serie de opere ale lui Gorki inspirate din legende și personaje românești, valahie, sponiind în continuare că:

„Nu încapă în doială că marelui scriitor a descoperit în bogăția motivelor folclorice românești legătura intimă între setea de libertate, între superba mîndrie plină de umanitate și firea poporului romîni.

„Și nu încapă în doială că literatura romînă va afirma și pe viitor ideilei umanismului, luptînd împotriva oricăror manifestări ale urii față de om, împotriva bestialelor tendințe anti-umane, atît de caracteristice forțelor întinate ale reacțiunii, și va continua lupta pentru pace și libertatea tuturor popoarelor, pentru înflorirea și avîntul muncii pașnice și creatoare, pentru înflorirea continuă a României democrat-populare, lubitoare de libertate.

„Imi exprim convingerea că multe din staturile și îndrumările pe care Gorki le adresa scriitorilor constituie o prețioasă moștenire pentru literaturii tuturor țărilor și al tuturor popoarelor care făuresc literatura realist-socialistă.

„Realismul socialist — a spus Gorki — este realismul oamenilor care transformă, reconstruiesc lumea, este gîndirea realistă în imagini, întemeiată pe experiența socialistă.”

O asemenea poziție cere artistului să lupte împotriva a tot ce zăgăzuește mesajul inimii al vieții spre socialism, spre comunism.

Definiția dată de Gorki exclude posibilitatea unei descrieri obiectiviste — a atitudinilor pasive, de neparticipare — a artistului la realitate.

Afirmînd că scriitorul e obligat să

cunoască larg și precis toate aspectele vieții, vîsînd lîpș scriitorului enciclopedist, Gorki nu pierdea din vedere sarcina principală a literaturii artistice — pentru a cărei îndeplinire scriitorul trebuie să studieze cu aviditate, neobosit, realitatea. Nu există o definiție mai minunată, mai precisă și mai adîncă a esenței literaturii artistice ca formula strălucită a lui Gorki: „Literatura este știința despre om”. A studia viața — pentru un scriitor înseamnă din punct de vedere al lui Gorki, în primul rînd a studia oamenii.

Gorki respingea categoric idilismul și lipsa de conflict în literatură. Literatura realismului socialist este literatura unor conflicte ascușite și nu literatura împăciuirii și cocosișirii.

Omul obișnuit, omul muncii cu toate aspectele vieții obștești, de producție sau personale, cu toate greutățile, contradicțiile și conflictele ei, cu toată marea muncii cotidiene trebuie să stea în centrul preocupărilor literare.

Deosebit de caracteristic pentru Gorki este faptul că atunci cînd îl vorbea despre rămînerea în urmă a literaturii în raport cu realitatea, el avea în vedere întotdeauna viața oamenilor sovietici, în care să se îmbrace indisolubil atît activitatea politică și obștească, cît și viața personală pînă la aspectele ei cele mai intime.

Asfel, de pildă, vorbind despre îmbogățirea vieții spirituale a oamenilor sovietici, el scria: „dragostea, ca o temă a poeziei, cere evident folosirea unor culori corespunzătoare; și aici, ca peste tot, tinăra noastră poezie a rămas în urma vieții.”

Această observație a lui Gorki nu trebuie uitată cu prilejul discuțiilor care se ivesc la noi din cînd în cînd, cu privire la „Irica celănească” și cea „de dragoste”.

Lirica de dragoste se tratează uneori ca un domeniu al unor frământări meschine, neînsemnate, „îngust personale”. O atare atitudine față de tema dragostei, Gorki o socotea ca o absurditate. Pentru el exista doar omul integru cu toate manifestările vieții lui. Meschină și neînsemnată poate fi tema dragostei numai la acei scriitori care se izolează de patosul epocii lor și de ceea nu știu să pătrundă în adîncime sufletului omului.

Este semnificativ că Gorki, scriitorul care dîntre toți scriitorii lumii pune cea mai ascuțit problema tematică, artistul care reflectă direct în operele sale problemele politice, pornea întotodată întotdeauna în creația lui de la omul concret, unic în originalitatea lui individuală.

Nu este întîmplător că pentru marjoritatea romanelor și năvelurilor sale este caracteristică compoziția biografică. Generalul se manifestă numai în particular, în individual.

În răspunsul său la ancheta despre procesul de creație, Gorki a scris: „Eu încep de la om...”

Scriitorii sovietici cei mai buni încep de asemenea de la om: astfel sînt cărțile scriitorilor D. Furmanov, M. Solohov, A. Fadeev, K. Fedin, N. Ostrovski, A. Makarenko, A. Malșkin, I. Kriemov, A. Gaidar, Iakub Kolas, A. Upit și alții.

Dar avem și opere ilustrative în care omul apare doar ca o ilustrație pentru vreo problemă socială, politică, tehnică, numai ca un „exemplu viu” pentru confirmarea unei teze.

Aceasta înseamnă lipsă de respect față de om, denaturarea grosolană a înșiră specificului literaturii. Gorki condamnă manifestările analfabetismului emoțional la scriitori, considerînd că literatura artistică trebuie să cultive în oameni sentimentele.

În încheiere, vorbitorul a înșiră înțelept răbdătoare dar aspre, împotriva lipsei de atenție a scriitorului față de om, față de toate amănuntele și nuanțele vieții sufletești a eroul.

„Eu încep de la om...”

Scriitorii sovietici cei mai buni încep de asemenea de la om: astfel sînt cărțile scriitorilor D. Furmanov, M. Solohov, A. Fadeev, K. Fedin, N. Ostrovski, A. Makarenko, A. Malșkin, I. Kriemov, A. Gaidar, Iakub Kolas, A. Upit și alții.

Dar avem și opere ilustrative în care omul apare doar ca o ilustrație pentru vreo problemă socială, politică, tehnică, numai ca un „exemplu viu” pentru confirmarea unei teze.

Aceasta înseamnă lipsă de respect față de om, denaturarea grosolană a înșiră specificului literaturii. Gorki condamnă manifestările analfabetismului emoțional la scriitori, considerînd că literatura artistică trebuie să cultive în oameni sentimentele.

În încheiere, vorbitorul a înșiră înțelept răbdătoare dar aspre, împotriva lipsei de atenție a scriitorului față de om, față de toate amănuntele și nuanțele vieții sufletești a eroul.

„Eu încep de la om...”

Scriitorii sovietici cei mai buni încep de asemenea de la om: astfel sînt cărțile scriitorilor D. Furmanov, M. Solohov, A. Fadeev, K. Fedin, N. Ostrovski, A. Makarenko, A. Malșkin, I. Kriemov, A. Gaidar, Iakub Kolas, A. Upit și alții.

Dar avem și opere ilustrative în care omul apare doar ca o ilustrație pentru vreo problemă socială, politică, tehnică, numai ca un „exemplu viu” pentru confirmarea unei teze.

Aceasta înseamnă lipsă de respect față de om, denaturarea grosolană a înșiră specificului literaturii. Gorki condamnă manifestările analfabetismului emoțional la scriitori, considerînd că literatura artistică trebuie să cultive în oameni sentimentele.

În încheiere, vorbitorul a înșiră înțelept răbdătoare dar aspre, împotriva lipsei de atenție a scriitorului față de om, față de toate amănuntele și nuanțele vieții sufletești a eroul.

„Eu încep de la om...”

Scriitorii sovietici cei mai buni încep de asemenea de la om: astfel sînt cărțile scriitorilor D. Furmanov, M. Solohov, A. Fadeev, K. Fedin, N. Ostrovski, A. Makarenko, A. Malșkin, I. Kriemov, A. Gaidar, Iakub Kolas, A. Upit și alții.

Dar avem și opere ilustrative în care omul apare doar ca o ilustrație pentru vreo problemă socială, politică, tehnică, numai ca un „exemplu viu” pentru confirmarea unei teze.

Aceasta înseamnă lipsă de respect față de om, denaturarea grosolană a înșiră specificului literaturii. Gorki condamnă manifestările analfabetismului emoțional la scriitori, considerînd că literatura artistică trebuie să cultive în oameni sentimentele.

În încheiere, vorbitorul a înșiră înțelept răbdătoare dar aspre, împotriva lipsei de atenție a scriitorului față de om, față de toate amănuntele și nuanțele vieții sufletești a eroul.

Aceste principii ale lui Gorki au deosebită actualitate în raport cu problemele vitale ale dezvoltării de azi a literaturii.

Cultul personalității lui I. V. Stalin a atras după el în literatură, ca și în celelalte arte, tendințe spre parădăzoză, făcîndu realități, apolojie și preaslăvire, spre diferite manifestări de vulgarizare și simplism.

În contradicție cu principiile leniniste, cu cele mai bune tradiții ale realismului socialist, în poftida palosului din cele mai bune opere care afirmă că adevăratul creator al istoriei este poporul, singurul în măsură să dea naștere eroilor, șefilor, conducătorilor, au apărut o serie de opere în care rolul și importanța poporului au fost minimalizate și chiar reduse la neant.

În astfel de opere, înșiră noțiunea de popor devine ilustrativă, figurile „oamenilor din popor” participă în acțiune nu ca un rezultat al interesului neprecupețit al artistului pentru cultura personalitate umană unică, cu destinul ei unic, ci doar ca un exemplu oarecare susceptibil de a ilustra marea a unei singure persoane. Se slăbea astfel atenția sinceră, arzătoare, vibrantă a artistului pentru particularitățile psihologice individuale, pentru destinul uman în întregul lui adevăr concret, interes asupra cărui insistență atît de mult Gorki și fără de care nu există și nu poate exista nici o creație artistică. Era dată uitării ideea lui V. I. Lenin că în artă „esențialul constă în ambianța individuală, în analiza caracterelor și a psihologiei tipurilor respective”. Aceasta arădea după sine, într-o serie de opere, scăderea masivă a nivelului artistic în înfrunghirea caracterelor individuale. Cultul personalității conținea pericolul nivelării, stăndarizării și depersonalizării în literatură.

Linia principală a dezvoltării literaturii sovietice se afirma împotriva acestor tendințe dăunătoare: cele mai bune opere ale literaturii sovietice sînt inspirate de aceeași dragoste înălțătoare pentru muncitorul de rînd, pe care o afirma Gorki.

Importanța tot atît de mare capătă și acele ide ale lui Gorki ce se referă la problemele îndrumării vieții de creație a scriitorilor, la organizarea acestor vieți. Articolul lui V. I. Lenin „Organizația de partid și literatura de partid” în care pentru întia oară a fost formulat principiul partinidelității artei și a literaturii cu adevărat libere a fost studiat în adîncime și înșiră de Gorki. Partinidelitatea literaturii și adevărata ei libertate se contopeau pentru Gorki într-un tot indisolubil. Gorki a dus o luptă îndrăzită împotriva individualismului în frîndurile scriitorilor, împotriva scriitorilor „supraoameni” care se consideră independenți de societatea în care trăiesc, independenți de partid. Totodată se preocupa de crearea condițiilor reale care să asigure posibilitatea manifestării libere a fiecărei individualități scriitoricești, cu toate particularitățile și diferențele, interesele specifice, originalitatea stilului individual și a atitudinii față de realitate, față de creație.

Pe Gorki îl revolta totul cu totul deplasat și jignitor, „pînă de spirit de stăpîni”, caracteristică criticilor „dogmatice de comandă” care obișnuia nu să dovedească ci să ordone, nu să convingă ci să decreteze, nu să cerceteze literatura, generalizînd experiența ei, tendințele ei de dezvoltare, și pe un ton autoritar să rostească formule „obligatorii pentru toți”. Pentru creația și determinate hotărîrile principiale ale partidului cu privire la problemele fundamentale ale dezvoltării artelor, hotărîri care generalizează în mod înțelept experiența vie a acestei dezvoltări și reprezintă sinteza științii literare pătrunse de spiritul de partid. În ceea ce privește însă aprecierea feno-

menelor literare concrete, cît și discuțiile multelor probleme ale specificului artei etc., aici trebuie să fie asigurată lupta liberă a opiniilor; dezbaterea creatoare, manifestarea diferitelor curente în cadrul realismului socialist, fără de care este imposibilă dezvoltarea.

Gorki însă era un participant activ la discuțiile arzătoare cu privire la problemele importante ale dezvoltării literaturii, de pildă, cu privire la linia literară, măiestria, estetica etc. Desfășurarea discuțiilor literare libere este cea mai bună pază împotriva impuneri prin decret a operelor proaste, ceea ce, din păcate, avea loc destul de des în paginile noastre. Lupta liberă a diferitelor opinii cu privire la fenomenele literare constituie și garanția împotriva subevaluarii, trecerii sub tăcere sau compromiterii operelor de talent, care au nevoie de o critică tovarășească și nu „de prelucrare”. Prin desfășurarea activă a discuțiilor tovarășești creatoare s-a și în putut evita apariția multor opere slabe.

Luptînd împotriva criticii dogmatice Gorki întotdeauna îndemna pe cel în cauză „să nu comande, să nu ordone”, ci să realizeze prin convingere, prin muncă cinstită de cercetare, „o unită unitate ideologică superioară necesară Uniunii Scriitorilor”, respingea categoric critica care inlocuia munca de critică literară prin ocără, iar argumentarea prin sentințe fără apel. Gorki considera că în munca literară nu are ce căuta ordinea, iar autoritatea criticului depinde nu de gradul sau postul ocupat de el, ci numai de măsura în care argumentele sale sînt doveditoare și convingătoare.

Dragostea sfîntă pentru literatură, și în primul rînd, pentru literatura cea nouă, vie, în plină dezvoltare, a realismului socialist, în fața căreia istoria a pus cea mai de cinste și cea mai grea sarcină, — a vestii nașterii și creșterii lumii noi, a societății noi, cu conflictele ei noi, neantagoniste dar ascuțite, cu raporturile noi între oameni — marea respect față de munca scriitorilor sovietici, înșulețea toate staturile lui Gorki adresate scriitorilor.

Adevărata partinitate și autenticul caracter popular, democratismul leninist atît în creație cît și în viața organizărilor literare, năzuința înșulețată a scriitorilor către o viață nouă, legătura indisolubilă cu viața poporului — la care sint, după părerea noastră, condiții hotărîtoare pentru un nou avînt creator al literaturii.

Scriitorul Victor Felea a combătut limbajul primitiv și anarmonic, faptul că în unele poezii abundă imaginile neșugestive, simpliste. El și-a orientat critica asupra unor versuri ale poetilor Dan Deșliu, Eugen Frunză, Ștefan Iures.

Nicolae Tăjimir s-a ocupat de problemele poeziei satirice și de încercările sale în acest gen. El a criticat faptul că în raportul tov. Dan Deșliu despre poezia contemporană se trece sub tăcere poezia satirică și că în general puțini poezi se apropie de acest gen atît de apreciat.

Tov. Vasko Popa a salutat Congresul în numele Uniunii scriitorilor din Lugoslavia.

„Aș dori din tot sufletul — a spus vorbitorul — că în acest salut să se însoțească adevărată stimă pe care scriitorii patriei mele o cultivă față de literatura romînă și deplina simpatie sinceră și frățească pe care o față de dumneavoastră, creatorii ei. Aș dori tot atît ca în acest salut să simțim ceva din suflet bogatei și dinamicei vieții literare din Lugoslavia, unde scriitorii creează și discută despre creație într-o deplină libertate, înimă gînbabilă într-o altă orînduire socială decît în ceea care este bazată pe principiile demnității suverane a omului.”

Prezența noastră, a scriitorilor iugoslavici, revistei, cum ar fi: slăbiciunea unor materiale beltristice, faptul că redactorul-șef a îngăduit cu bună știință să apară în gazeta o sumedenie de articole ultra elocioase despre un singur scriitor. Referindu-se la spiritul de grup, vorbitorul a arătat că unii critici de la „Gazeta Literară”, publicînd articolul despre schematismul lui N. Tertulian, n-au vrut să răspundă la menajerele înșiră, deoarece criticii sînt menajerele înșiră. În schimb, cînd scriitorul Eusebiu Camilar a răspuns, el a primit lovituri de la critici, iar cea mai recentă carte a lui a fost supusă „complotului tăcerii”. În același timp, s-a scris excesiv de mult despre primele două studii ale criticului B. Elvin. Vorbitorul a spus că și însușele critice aduse „Gazetei Literare”, dar nu înțelege de ce o seamă de critici marxisti, în loc să combată la vremea cuvenită greșelile „Gazetei Literare” au lăsat ca ele să se acumuleze. Arătînd că N. Tertulian a fost inactiv vreme îndelungată, vorbitorul l-a criticat pe tov. S. Crohmalniceanu pentru că n-a luat altitudinea împotriva articolului greșit al lui N. Tertulian; prietenia a jucat un rol mai mare decît principialitatea. Cînd însă N. Tertulian a publicat abia o introducere la un studiu, imediat tov. S. Crohmalniceanu i-a închinat laude. Ov. S. Crohmalniceanu a criticat „Gazeta Literară” dar nu i-a dat nici un ajutor. Primului număr al Gazetei i-a dat un articol intitulat „Nedumeriri”; în înțimasa discuție despre poezie a dat Gazetei un articol în care a fost rugat să scrie despre cîțiva poezi. Ov. S. Crohmalniceanu — a spus vorbitorul — a pus „Gazetei Literare” condiția de a-i publica și un articol despre poeta Nina Cassian.

Z. Stancu i-a reproșat lui Mihail Benic faptul că în raportul său a adus unor scriitori doar elogi, dar nu și critici. La fel, Petru Dumitriu care a condus azi de zile „Viața românească” nu s-a referit la greșelile acestei reviste.

În încheiere, acad. Stancu a chemat Congresul la încheierea unui front literar puternic, în care „grupurile”, spiritul de grup să dispară.

Ședința din după-amiază zilei de 19 iunie

La deschiderea ședinței de marți după-amiază, tov. Aurel Mihale a dat citire unor telegrame de salut trimise Congresului de către cîțiva scriitori reținuți de boală sau aflați în vizită peste hotare, de colective unor instituții culturale, cercuri literare, biblioteci, cititori etc.

„Imi exprim convingerea că multe din staturile și îndrumările pe care Gorki le adresa scriitorilor constituie o prețioasă moștenire pentru literaturii tuturor țărilor și al tuturor popoarelor care făuresc literatura realist-socialistă.

Ședința din dimineața zilei de 20 iunie

La deschiderea ședinței de marți după-amiază, tov. Aurel Mihale a dat citire unor telegrame de salut trimise Congresului de către cîțiva scriitori reținuți de boală sau aflați în vizită peste hotare, de colective unor instituții culturale, cercuri literare, biblioteci, cititori etc.

„Imi exprim convingerea că multe din staturile și îndrumările pe care Gorki le adresa scriitorilor constituie o prețioasă moștenire pentru literaturii tuturor țărilor și al tuturor popoarelor care făuresc literatura realist-socialistă.

La deschiderea ședinței de marți după-amiază, tov. Aurel Mihale a dat citire unor telegrame de salut trimise Congresului de către cîțiva scriitori reținuți de boală sau aflați în vizită peste hotare, de colective unor instituții culturale, cercuri literare, biblioteci, cititori etc.

„Imi exprim convingerea că multe din staturile și îndrumările pe care Gorki le adresa scriitorilor constituie o prețioasă moștenire pentru literaturii tuturor țărilor și al tuturor popoarelor care făuresc literatura realist-socialistă.

„Imi exprim convingerea că multe din staturile și îndrumările pe care Gorki le adresa scriitorilor constituie o prețioasă moștenire pentru literaturii tuturor țărilor și al tuturor popoarelor care făuresc literatura realist-socialistă.

„Imi exprim convingerea că multe din staturile și îndrumările pe care Gorki le adresa scriitorilor constituie o prețioasă moștenire pentru literaturii tuturor țărilor și al tuturor popoarelor care făuresc literatura realist-socialistă.

„Imi exprim convingerea că multe din staturile și îndrumările pe care Gorki le adresa scriitorilor constituie o prețioasă moștenire pentru literaturii tuturor țărilor și al tuturor popoarelor care făuresc literatura realist-socialistă.

„Imi exprim convingerea că multe din staturile și îndrumările pe care Gorki le adresa scriitorilor constituie o prețioasă moștenire pentru literaturii tuturor țărilor și al tuturor popoarelor care făuresc literatura realist-socialistă.

Vizite ale oaspeților de peste hotare

Membrii delegației Adunării Populare a R.P. Bulgaria au vizitat miercuri dimineața centrul de producție cinematografică București.

Parlamentarii bulgari au fost însoțiți de tovarășii Gh. Vidrașcu, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., și Isache Rădan, vicepreședintele al Comitetului executiv al Statului popular al Capitalei.

Actorii și cineștii au făcut oaspeților o primire prietenească. După ce directorul centrului, Ioan Ștefan, le-a vorbit despre dezvoltarea producției cinematografice în țara noastră...

După-amiază, academiciantul Sava Ganovski, conducătorul delegației, a avut o întrevedere cu acad. Ilie Murgulescu, ministrul învățământului...

Cealaltă vizită a delegației a vizitat orașul. Seară, parlamentarii bulgari au fost la Teatrul de Operă și Bale unde au asistat la opera „Rigoletto” de Verdi.

Miercuri dimineața a sosit în Capitală delegația Federației Asociațiilor Feminine din R.P.F. Iugoslavia...

În incinta Institutului Politehnic din Iași, Griviței nr. 132 au început în cursul după-amiezii lucrările sesiunii științifice reunite a cadrelor didactice...

Prof. dr. Cezar Parfeni, rectorul Institutului Politehnic din București, a vorbit despre „75 de ani de la crearea învățământului tehnic superior din București”.

O victorie meritată, după un meci frumos. Fotbaliștii români au susținut ieri pe stadionul „Republicii” o nouă înfrângere internațională.

Printru țărani de naționalitate germană din Sîntana. În aceste zile, locuitorii de naționalitate germană din Sîntana au avut un nou prilej de a simți grija părintească a statului democrat-popular.

Din nou stăpîni în casele lor. În aceste zile, locuitorii de naționalitate germană din Sîntana au avut un nou prilej de a simți grija părintească a statului democrat-popular.

Brandl Cristof, din comuna Teremia Mare, regiunea Timișoara, (stînga) primește actul de proprietate pe casa înmînată de D. Petroviț, secretarul Statului popular al raionului Sînnicolau Mare.

În atelierul mecanic al gospodăriei la pregătirea mașinilor și uneltelor de recoltat. Încăpătoare — strada colectivizatorilor. Aici și-au ridicat în ultimii doi ani case colectivizatorii Kompaș Anton, Heli Iosif, Rantz Anton, Geizer Kaiton, Markssteiner Ion și mulți alții.

Statul nostru democrat-popular poartă grijă deopotrivă pentru interesele tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate, creînd condițiile necesare conviețuirii și colaborării lor frățești pentru înălțarea și înflorirea patriei comuniste.

Și-au primit casele și cei peste 30 germani repatriați în ultima vreme. Într-o casă se numără și Akerman Karol, care îndată după repatriere a cerut să fie primit în gospodăria colectivă și acum munștește cu hărnicie.

La Sîntana, comisia locală a statului popular comunal a și înmînat pînă la 11 iunie țărânilor germani peste 900 acte de proprietate. (Germanii membri ai gospodăriei colective au primit acte de proprietate încă din anul trecut).

În Sîntana trăiesc și germani care n-au avut nicodată casa lor. Mulți dintre ei și-au construit însă în ultimii ani case proprii. Alături de țărâni colectivizatori români și maghiari care nu aveau case, ei s-au bucurat de ajutorul acordat de stat. La ieșirea din Sîntana, spre satul Caporal Alexe, a apărut o stradă nouă, cu case frumoase,

pe care le-au construit în ultimii ani. În Sîntana trăiesc și germani care n-au avut nicodată casa lor. Mulți dintre ei și-au construit însă în ultimii ani case proprii. Alături de țărâni colectivizatori români și maghiari care nu aveau case, ei s-au bucurat de ajutorul acordat de stat.

pe care le-au construit în ultimii ani. În Sîntana trăiesc și germani care n-au avut nicodată casa lor. Mulți dintre ei și-au construit însă în ultimii ani case proprii. Alături de țărâni colectivizatori români și maghiari care nu aveau case, ei s-au bucurat de ajutorul acordat de stat.

Deschiderea expoziției „Creația tehnică a elevilor școlilor rezervelor de muncă din U. R. S. S.”

Miercuri la amiază a avut loc în pavilionul din Șoseaua Kiseleff, sub auspiciile Consiliului General A.R.L.U.S., deschiderea expoziției „Creația tehnică a elevilor școlilor rezervelor de muncă din U.R.S.S.”...

Au luat parte tovarășii: Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Al. Drăghici, Al. Moghioros, L. Răutu, M. Mujic, Gh. Hossu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. I. Murgulescu, P. Daju, F. Dănilă, acad. general maior Ion Gheorghe, prof. univ. P. Niculescu.

Capitală. Marți seara s-a ținut un conferențiu despre „Ecuatia undelor într-un mediu turbid”...

De cîteva zile se află în țara noastră profesorul Jean Pierre Vigier din Paris. Sub auspiciile Academiei R.P.R., prof. Jean Pierre Vigier ține un ciclu de conferințe la Casa oamenilor de știință din Capitală.

Case prietenii romîno-sovietici. A.R.L.U.S. în colaborare cu Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. organizează pentru joi 21 iunie 1956, ora 19, în sala din str. Batistei nr. 14 un simpozion cu tema: „Străbătînd zona păcii”.

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Marți seara a sosit în țara noastră delegația Comitetului executiv al U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia, care va participa la conferința de presă a U.C.I. din R.P.F. Iugoslavia...

Mizil, ing. Gherasim Popa, C. Scarlat, A. Mălnășan, O. Livezeanu, V. Cristache, Steliana Năstăsescu, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, din Ministerul Învățămîntului, reprezentanți ai presei romîne și străine.

Au asistat membrii ambasadei Uniunii Sovietice la București și alți membri ai corpului diplomatic. La deschiderea expoziției au luat cuvîntul V. F. Nikolaev, însărcinat cu afaceri ad-interim al ambasadei Uniunii Sovietice la București, și prof. univ. Tudor Bugnariu, locțiitor al ministrului Învățămîntului.

A urmat vizitarea expoziției. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Conferințele ținute de profesorul Jean Pierre Vigier au fost ascultate cu interes de o numeroasă asistență formată din academicieni, profesori universitari, cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior și medii și studenți. (Agerpres)

Declarația cu privire la relațiile dintre Uniunea Comunistilor din Iugoslavia și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice

(Urmare din pag. 1-a)

7. Reprezentanții P.C.U.S. și U.C.I. consideră o astfel de colaborare ca o parte integrantă a contactelor lor cu celelalte partide comuniste, muncitorești, precum și cu mișcările socialiste și cu celelalte mișcări progresiste din lume.

8. P.C.U.S. și U.C.I. consideră că în interesul luptei pentru pace trinită și securității popoarelor, pentru progres social este necesară o colaborare largă între toate forțele progresiste și iubitoare de pace, colaborare care se manifestă tot mai puternic în cele mai diferite forme și pe plan mondial.

În numele Comitetului Central al U.C.I. Secretar general IOSIP BROZ-TITO

Moscova, 20 Iunie 1956

În numele Comitetului Central al P.C.U.S. Prim-secretar N. HRUȘCIOV

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

proacă asupra diferitelor probleme de interes comun, ele trebuie să contribuie la înțelegerea reciprocă pe baza explicării cu răbdare a pozițiilor și vederilor diferitelor părți, subînțelegîndu-se că fiecare participant la această colaborare are libertate de acțiune potrivit condițiilor dezvoltării sale și în conformitate cu scopurile progresiste generale spre care tinde.

Reprezentanții U.C.I. și P.C.U.S. sint convinși că colaborarea dintre mișcările muncitorești din R. P. F. I. și Uniunea Sovietică, pe baza principiilor și formelor arătate, va fi în interesul popoarelor lor și în interesul construirii socialismului în țările lor. Ei sint convinși că în felul acesta contribuie la apropierea generală dintre mișcările socialiste și celelalte mișcări progresiste din lume, iar aceasta va slui în egală măsură intereselor din lăuntrul întregii lumi, intereselor progresului general al omenirii.

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

...pe stadionul sportiv „23 August” din Capitală I.C.A.B. ar instala I.T.B.-ul și circula la mare viteza... (Agerpres)

...Comitetul executiv al Statului popular din România... (Agerpres)

...în București, pe traseul autobuzului 32, în orele de aglomerație... (Agerpres)

...Comitetul executiv al Statului popular din România... (Agerpres)

...în București, pe traseul autobuzului 32, în orele de aglomerație... (Agerpres)

...Comitetul executiv al Statului popular din România... (Agerpres)

...în București, pe traseul autobuzului 32, în orele de aglomerație... (Agerpres)

...Comitetul executiv al Statului popular din România... (Agerpres)

...în București, pe traseul autobuzului 32, în orele de aglomerație... (Agerpres)

...Comitetul executiv al Statului popular din România... (Agerpres)

...în București, pe traseul autobuzului 32, în orele de aglomerație... (Agerpres)

...Comitetul executiv al Statului popular din România... (Agerpres)

...în București, pe traseul autobuzului 32, în orele de aglomerație... (Agerpres)

...Comitetul executiv al Statului popular din România... (Agerpres)

Președintele Tito a părăsit Moscova plecînd la Kiev în drum spre R. P. R.

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS. La 20 iunie, mareșalul Iosip Broz-Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, și ceilalți conducători de stat iugoslavi au părăsit Moscova cu un tren special, îndreptîndu-se spre Kiev de unde vor pleca în Republica Populară Romînă.

Oamenii muncii din Moscova au condus cu o căldură emoționantă pe oaspeții de onoare. Sute de mii de locuitori ai Moscovei, mulți cu flori au ieșit pe străzile capitalei care dus spre gara Kiev.

Locuitorii Moscovei au salutat prin aplauze călduroase și prin strigăte de „Ura!” pe Iosip Broz-Tito și pe K. E. Vorosilov, care se îndreptau spre gară într-un automobil deschis, precum și pe ceilalți conducători ai statului iugoslav, pe conducătorii partidului comunist și al guvernului sovietic.

Mii de oameni au umplut piața gărilor. Pe peronul grău Kiev pavoază cu drapelul de stat al Republicii Populare Federative Iugoslavia și Uniunii Sovietice, era aliniată o gardă de onoare a trupelor garnizoanelor Moscova.

Pe mareșalul Iosip Broz-Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, au venit să-l conducă K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoiian, V. M. Molotov, M. G. Peruhin, M. Z. Saburov, G. K. Jukov și alți reprezentanți ai vieții de stat sovietice, conducători ai organizațiilor obștești, oameni de știință și cultură, ziaristi.

Conducătorii partidului comunist și al guvernului sovietic și-au luat rămas bun de la președintele Tito și de la ceilalți tovarășii iugoslavi. Apoi Iosip Broz-Tito s-a apropiat de microfon și a rostit următoarea cuvîntare: „Cetățeni ai capitalei Moscova! Plecăm în Iugoslavia adînc impresionat de tot ce am văzut și trăit aici. Vă mulțumesc foarte mult în numele

Intregii delegații pentru atitudinea caldă, sinceră, manifestată față de noi în tot timpul șederii noastre aici. Mulțumesc tuturor oamenilor muncii de pretutindeni, întregului popor sovietic pentru sentimentele lui calde față de Iugoslavia. Urez oamenilor muncii din Uniunea Sovietică noi succese în munca lor creatoare. Trăiască Marea Uniune Sovietică! Trăiască prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice și Iugoslavia! Trăiască pacea în lumea întreagă! Cuvintele de încheiere ale președintelui R.P.F. Iugoslavia au fost întîmpinate de asistență prin aplauze prelungite.

Iosip Broz-Tito și oamenii de stat ai Iugoslaviai care îl însoțesc s-au îndreptat spre vagoane. Pionierii au cîntat cîntecul popular iugoslav „O, marea mea Adriatică”.

La ora 3 trenul a pornit. Iosip Broz-Tito și persoanele care îl însoțesc au salutat prietenește pe cei rămași pe peron.

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale prieteniei sovieto-iugoslave

Manifestrări ale pri

Mitingul de la Moscova consacrat prieteniei dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia

Cuvîntarea tovarășului N. S. Hrușciov

MOSCOVA (19 Agrebr). TASS transmite cuvîntarea lui N. S. Hrușciov.

Tovarăși! Am venit astăzi aici pentru a ne întâlni încă o dată cu scumpul nostru prieten Iugoslav.

Sintem sincer bucurăși să vă salutăm pe dvs., tovarășii Iosip Broz-Tito, președintele al Republicii Populare Federative Iugoslavia, secretarul general al Comitetului Central al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, prieten al nostru, pe dv. tovarășii Edvard Kardelj, Koca Popovic, Mialko Todorovic, Iakov Blajevici, pe dv. toți, tovarășii noștri Iugoslavi. (Aplauze prelungite)

Prin dv. salutăm din toată inima popoarele Iugoslaviilor frățestre — țară a eroilor neînfricați și a oamenilor muncii neobosiți, țară de care ne leagă afit singele vărsat în lupta comună împotriva dușmanilor în anii celui de-al doilea război mondial, cît și din cauza plină de abnegație generată de construirea unei lumi noi, socialiste.

În cursul vizitei în Uniunea Sovietică, pretutindeni unde au fost prietenii noștri Iugoslavi și-au putut da seama de sentimentele de adevărată simpatie, de adevărată prietenie și dragoste frățescă pe care oamenii sovietici le nutresc față de popoarele Iugoslaviilor. Acest lucru este lesne de înțeles. Uniunea Sovietică este prima țară care a deschis calea omeniilor spre socialism. În prezent, pe această cale au pășit popoarele multor țări. Republica Populară Federativă Iugoslavia construiește de asemenea cu succes socialismul și urmă din toată inima eroicii clase muncitoare, țărănimii muncitoare, intelectualiilor din Iugoslavia tot succesul în această operă măreață și nobilă. (Aplauze prelungite)

Relațiile de prietenie dintre popoarele statelor noastre datează nu de astăzi și nu de ieri; ele au rădăcini istorice adînci.

În decursul veacurilor popoarele noastre au nutrit unul față de celălalt sentimente de prietenie și frăție și nu odată au luptat împreună împotriva dușmanilor comuni.

Prietenia dintre popoarele noastre s-a dezvoltat și s-a întărit în mod deosebit după victoria Marii Revoluții din Octombrie în țara noastră, după ce în Iugoslavia a fost constituit partidul comunist care a condus lupta oamenilor muncii pentru eliberare. Acestă prietenie a călît în lupta comună a popoarelor țării noastre în anii celui de-al doilea război mondial. Ne aducem aminte că, încă din prima zi a atacării Uniunii Sovietice de către agresorul fascist, Comitetul Central al Partidului Comunist din Iugoslavia, adresîndu-se popoarelor Iugoslaviilor, a proclamat: „Lupta Uniunii Sovietice este și lupta noastră, întrucît Uniunea Sovietică luptă împotriva dușmanului nostru sub al cărui jug gemeți!”

Popoarele țării noastre au luptat cu abnegație împotriva dușmanului comun. După cîmpurile de luptă din țări europene, Germania hitleristă a aruncat împotriva Uniunii Sovietice forțele sale principale cu scopul de a înrobi popoarele U.R.S.S. și de a stabili dominația mondială. Prin lupta sa eroică, poporul sovietic și arma lui au adus o contribuție hotărîtoare la cauza comună a zdrobirii cîmpurilor fasciste. Poporul sovietic, luptînd cu bărbăție împotriva hoardelor fasciste, a slăvit și zdrobit forțele principale ale dușmanului comun în imbușătările condițiilor organizării luptei împotriva cîmpurilor fasciste în țările ocupate de hitleristi. Acest fapt a fost îndeosebi de bine de-a desăvîșit o activitate eroică.

În condiții grele, comunistii Iugoslavi au condus lupta curajoasă a poporului lor împotriva cîmpurilor fasciste, pentru libertatea și independența patriei lor. Partidul Comunist Iugoslav a organizat și condus pe muncitori, țărani muncitori și intelectuali, a creat detașamente de partizani, iar apoi a organizat o armată regulată și a condus lupta împotriva fasciștilor pe un front larg. Poporul sovietic primea cu un sentiment de sinceră admirație fiecare veste despre lupta eroică a popoarelor Iugoslaviilor, despre fermitatea, curajul și glorioasele fapte de arme ale armatei populare de eliberare. În frunte cu partidul său comunist, sub conducerea tovarășului Tito, poporul Iugoslav a arma în mină a cucerit libertatea, a adus o contribuție importantă la cauza nobilă a zdrobirii dușmanului nostru comun.

Tovarăși! Anul trecut C. C. al P.C.U.S. și guvernul nostru au întreprins acțiuni hotărîte pentru îmbunătățirea relațiilor sovieto-Iugoslave, turbulate în 1948. În această chestiune noi am luat inițiativa plectînd în Iugoslavia în scopul normalizării relațiilor între țările noastre și în scopul restabilirii prieteniei între popoarele Uniunii Sovietice și Iugoslaviilor. Dorința noastră sinceră de a restabili tradiționala prietenie frățescă între popoarele țării noastre a fost sprijinită de către conducătorii Iugoslavi. Restabilirea și dezvoltarea relațiilor de prietenie corespund întru totul intereselor clasei muncitoare, intereselor tuturor oamenilor muncii, alit din Iugoslavia cît și din Uniunea Sovietică, deoarece ele contribuie la cauza păcii generale, la cauza dezvoltării socialiste.

Totodată normalizarea și îmbunătățirea radicală a relațiilor sovieto-Iugoslave, precum și restabilirea prieteniei între Iugoslavia și țările de democrație populară au însăși considerabil atmosfera în Europa și au exercitat o puternică influență pozitivă asupra întregii vieți internaționale.

În decursul acestui an, am înfăptuit activ acordul, realizat la Belgrad, de îmbunătățire și lărgire continuă a relațiilor de prietenie între țările noastre. De acest lucru s-au preocupat în permanență și prietenii noștri Iugoslavi. În prezent, sintem îndreptățiți să declarăm că, în anul care a trecut, au fost obținute mari succese în dezvoltarea prieteniei și colaborării so-

vieto-Iugoslave. În întărirea relațiilor economice, culturale, tehnico-științifice și de altă natură. În prezent, între statele noastre există nu numai relații normale, ci și relații de prietenie. (Aplauze)

Avem toate temelele să spunem că Uniunea Sovietică este un prieten sincer și credincios al Iugoslaviilor, cît și popoarele țării noastre urază călduros succesele popoarelor Iugoslaviilor care construiesc socialismul. Toate țările de democrație populară care, ca și Uniunea Sovietică, doresc ca Republica Populară Federativă Iugoslavia să se dezvolte și să se întărească ca stat socialist al muncitorilor și țărănilor, sint de asemenea prieteni ai Iugoslaviilor. (Aplauze prelungite)

Spunem acest lucru pentru a sublinia deosebită principială între atitudinea noastră față de Iugoslavia și atitudinea anilor stăte capitaliste care atîrăază zgomotos „prietenia” lor față de Iugoslavia. „Prietenia” lor față de Iugoslavia s-a născut pe baza conflictului dintre statele noastre, în speranța că acest conflict va face ca Iugoslavia să părăsească calea socialismului, și în această țară vor începe să se dezvolte și să se întărească în mod intens elementele capitaliste și ca, în cele din urmă, Iugoslavia va lua din nou calea dezvoltării capitaliste. Acești „prieteni” noi doreau foarte mult aceasta, deoarece ei înșiși se află pe pozițiile apărării rînduiriilor capitaliste.

Prietenia noastră cu Iugoslavia se bazează pe măretele principii ale socialismului, pe egalitatea deplină în drepturi, pe respectarea suveranității fiecărui stat, pe sprijinul reciproc între țările care construiesc socialismul, care luptă perseverent pentru cauza păcii în lumea întreagă.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice este avangarda poporului sovietic. Noi sintem leniniști, iar leniniștii pun mai presus de orice interesele maselor populare și luptă pentru aceste interese. Partidul comunist al țării noastre, ridicînd masele populare din Rusia în octombrie 1917 la asaltul hotărîtor împotriva capitalismului, a înfăptuit pentru prima dată în istorie reorganizarea radicală a societății pe baza unor principii cu totul noi, socialiste. În anii puterii sovietice am construit socialismul. La noi se aplică în viața cea ce oamenii muncii au visat timp de secole. Iată de ce urăm Iugoslaviilor să consolideze victoria re-

putată de clasa muncitoare, urăm Iugoslaviilor care a pășit pe drumul dezvoltării socialiste noi victorii pe această cale. Identitatea de scop, colaborarea în obținerea acestui țel, iată care sint izvoarele prieteniei frățestre între țările socialiste. (Aplauze)

Dușmanii păcii și socialismului și-au pus mari speranțe în conflictul care a existat între Uniunea Sovietică și Iugoslavia, crezînd că vor reuși să atîrăze dușmănia între popoarele țării noastre. Ei spuneau în mod cinic și fălc că ceea ce s-a întimplat în relațiile dintre Iugoslavia și Uniunea Sovietică se poate întimpla și în relațiile dintre celelalte țări socialiste.

Neîndîn în stare să înțeleagă legile implacabile ale istoriei, ei au sperat că vor întorcea pe făgașul capitalismului nu numai Iugoslavia, ci și celelalte țări socialiste, unde oamenii muncii, răsturnînd puterea exploatare, au pășit pentru todeauna pe calea dezvoltării socialiste.

Oare popoarele din Republica Populară Chineză, Polonia, Cehoslovacia, Bulgaria, Ungaria, România, Albania, Republica Democrată Germană, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Democrată Vietnam, Republica Populară Mongolă, oare popoarele din Iugoslavia de aceea au luat puterea în propriile lor mâini, pentru a o ceda din nou capitaliștilor, pentru a le înmăpna fabricile și uzinele, pentru a le da înapoi toate bogățiile naționale, pentru a-și pune din nou jugul robiei capitaliste? Nu, nu pentru aceasta cel mai bun fi și cele mai bune fiice ale popoarelor din aceste țări și-au dat viața, și-au vărsat sîngele, și-au construit fabricile și uzinele populare, au înfăptuit noi orașe. Ei au luptat pentru a fi într-adevăr liberi și independenți, pentru ca statele democrat-populare să se dezvolte și să se întărească, pentru ca să devină tot mai frumoasă și să înflorească continuu viața maselor populare, singurii și adevărații stăpîni ai țării lor. Iată de ce s-au prăbușit și aceste calcule ale dușmanilor.

În planurile imperialiștilor, un loc deosebit îl deține China populară despre care credeau că, după înfrăuțirea relațiilor noastre cu Iugoslavia, ar fi putut să se îndepărteze de lagărul socialist. Să părăsească pe calea dezvoltării capitaliste. Căi cerneați nu au irosit și nu irosesc scriburile burzești pentru a fundamenta această idee absurdă! Ei niciodată nu vor înțelege că nici un fel de forțe nu sint în stare să rupă prietenia frățescă între popoarele țării noastre, care vîd în această prietenie izvorul forțelor lor. (Aplauze prelungite)

Popoarele din țările socialismului își dau lîmpe de seama că, cu cît țările socialiste vor fi mai unite și mai puternice, cu cît prietenia lor va fi mai puternică, cu atît ele vor învinge cu mai mult succes scopul lor măret — socialismul, cu atît cauza păcii în întreaga lume va fi mai consolidată. Dușmanii socialismului nu au reușit să folosească așa cum doreau rușerea vremelnică a relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia, care a pricinuit mult rău și amărăciune popoarele țării noastre. Țările socialismului au dat dovadă de unitate și coeziune de monolit. Ele au stat și vor sta ferm pe poziția prieteniei de nezdruccinat cu Uniunea Sovietică, păzînd unitatea lor frățescă care este izvorul de nescăpat al forțelor lor.

Și iată că acum, cînd s-a stabilit cu toată obiectivitatea că conflictul în relațiile dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia era lipsit de teme și că adevăratele cauze noastre comune, situația internațională actuală,

țările socialismului au un rol deosebit. Prin însăși natura lor, ele sint un factor de pace al dezvoltării internaționale, ele sint luptătoare consecvente și hotărîte pentru întărirea securității generale. Ele luptă cu consecvență și fermitate pentru întărirea păcii și încredințării reciproce, pentru dezvoltarea colaborării multilaterale largi între toate țările.

Principiul coexistenței pașnice, care este o necesitate vitală a vremurilor noastre, cucerștie un număr tot mai mare de adepți în lumea întreagă. Despre aceasta ne vorbesc în mod convingător evenimentele din ultimul timp, cînd o serie întreagă de state influente au sprijinit în mod oficial principiile colaborării internaționale, bazate pe respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității, pe neagresiune, neamestecul unuia în afacerile interne ale celeilalte, egalitate și avantaje reciproce, coexistență pașnică.

Într-adevăr, trebuie să se aibă în vedere că curcurele conducătoare ale unor state mai încearcă încă să se cramponeze de trecut, să continue faimoasa politică „de poziții de forță”. Dar și pe această viață își silește stăruitor să țină seama de curentul implacabil al vremurilor noastre, de voința popoarelor.

Dragi tovarăși! Ne-am adunat la acest miting, după încheierea tratativelor sovieto-Iugoslave rodnice, ca să sfîrșim vizita în Uniunea Sovietică a tovarășilor Tito, președintelui Iugoslaviilor, și a prietenilor săi. Se poate spune că tratativele noastre au fost prietenești și pe deplin sincere. Încă anul trecut, cînd am fost în Iugoslavia, am avut un schimb prietenesc și sincer de păreri. Acum, în timpul vizitei în Uniunea Sovietică a tovarășilor Tito și a prietenilor săi, tratativele s-au desfășurat într-un spirit și mai sincer și mai prietenesc. S-a ajuns la un acord și urmează să se semneze declarația comună a guvernelor Republicii Populare Federative Iugoslavia și Uniunii Sovietice.

Popoarele sovietic și Iugoslav au totuși temeiul să fie mulțumite de rezultatele acestor tratative. Restabilirea străvechilor relațiilor de prietenie dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia a devenit un fapt istoric împlinit. Vom munci neobosit pentru a dezvolta în toate direcțiile colaborarea dintre țările noastre, vom face schimb de experiență în construcția socialistă, vom studia cu atenție unul care se naște în munca și în lupta tuturor popoarelor frățestre, care construiesc socialismul. (Aplauze furtunoase)

Unele persoane din statele occidentale sint neliniștite de restabilirea relațiilor de prietenie dintre țările noastre, dintre popoarele Uniunii Sovietice și Iugoslaviilor. La aceasta le putem răspunde: — Dacă dv., domnilor, sînteți îngrijorați ca nu cumva prietenia noastră să aducă prejudicii altor state, vă putem încredința că noi nu dorim aceasta. Dacă credeți că aprobarea de către stat al multor țări, ceea ce s-a realizat în relațiile dintre Iugoslavia și celelalte țări cu care acestea are relații bune, vă înșelați profund. Dorim ca

securitatea europeană. Este mai presus de orice îndoaică și această problemă trebuie abordată foarte serios, deoarece trecutul greu mai este încă viu în amintirea popoarelor europene și trebuie înțeles că ele se tem de un viitor necunoscut. Dar securitatea europeană privește nu numai popoarele care trăiesc în Europa, ci și popoarele din lumea întreagă. Cele două războaie mondiale, alit primul cît și al doilea, au izbucnit pe teritoriul Europei și s-au transformat în războaie generale, mondiale. Ele au izbucnit în special cel de-al doilea război mondial, și ca urmare a atitudinii greșite și nepăsătoare a oamenilor de răspundere de atunci ai unor state față de securitatea europeană. Ei nu numai că nu au întreprins nimic pentru a pune la adăpost popoarele europene de posibilitatea unei noi primejdie de război, dar în primul an după primul război mondial, cînd era necesar să se depună toate eforturile pentru ca războiul să nu se mai repete niciodată, au pășit pe o cale greșită și, uneori, prin țelurile lor egoiste, au stimulat dezvoltarea în Europa a forțelor întinate care au trîit întreaga lume în cel mai groaznic război.

După acest război mondial au fost trase unele învățămînt din această mare tragedie. A fost înființată Organizația Națiunilor Unite ca organ internațional menit să rezolve toate problemele internaționale și să prelîngim eventualitatea unui nou război mondial. Dar, din păcate, în ciuda uriașului rol pe care l-au avut pînă acum Națiunile Unite, această organizație nu are încă un caracter universal și cred că tocmai în aceasta rezidă faptul că Națiunile Unite nu pot îndeplini cu adevărat succes obligațiile care sînt în fața lor. În această privință este necesar să se caute diverse căi pașnice, oricît de lente ar fi ele, pentru a reglementa problemele internaționale nesoluționate încă. Dar pentru ca popoarele diferitelor țări să se poată bucura de pace și de bună înțelegere, este necesar să se ajungă cît mai repede cu putință la un acord cu privire la dezarmare, deoarece oamenii se tem de un nou război, și și de uriașă povară ce le este impusă de cursa înarmărilor. Salut poziția realistă, demnă de adevărați conducători, pe care a adoptat-o guvernul sovietic, micșorînd forțele sale armate cu 1.200.000 de oameni. Aceasta este o dovadă concretă, incontestabilă, care ogîndește năzuințele de pace ale guvernelor și poporului sovietic.

Vreau să cred că acest exemplu va fi urmat în curînd și de alte state mari și mici. Dar noi nu trebuie să manifestăm nerăbdare. Trebuie să dăm posibilitate celor care sovăiesc să se convingă că dezarmarea este o condiție necesară pentru restabilirea încrederii internaționale, o condiție pentru a găsi mai ușor rezolvarea pe cale pașnică a diferitelor probleme.

Vreau să subliniez pe acest prilej că nu este rațional ca dezarmarea să fie condiționată de rezolvarea prealabilă a diferitelor probleme nerезolvate încă de pildă problema germană sau problema securității europene etc., deși aceasta sint desigur probleme mari și importante care trebuie rezolvate, dacă nu astăzi, mline.

Vreau să mai spun ceva cuvinte în legătură cu problema germană. Această problemă s-a discutat pînă acum fără participarea a însuși poporului german și eu cred că tocmai aceasta este cauza nesuccesului, pentru că poporul german are în primul rînd dreptul să-și spună cuvîntul în această problemă. În prezent, în Germania s-a creat o astfel de situație încît procesul unificării ei trebuie privit într-adevăr cu deplin realism. Acum există două state — Germania occidentală și Germania răsăriteană — și ar fi greșit să se neocotească acest fapt. Ar fi greșit să nu se vadă că în afară de Germania occidentală există și Germania răsăriteană, unde procesul dezvoltării interne, alit în domeniul social, politic, cultural, cît și în alte domenii, s-a desfășurat alit decît în Germania occidentală. Așadar, ar fi greșit să se recunoască organismul de stat propriu al Germaniei răsăriteane. Dar, pornind de la acest punct de vedere ar fi necesar să se ofere guvernelor și poporului din ambele părți ale Germaniei posibilitatea de a obține soluționarea propusă a acestei probleme — unificarea, în conformitate cu situația care s-a creat.

Vreau să subliniez aici că în această problemă vorbesc în numele meu, adică expun punctul de vedere al guvernului nostru, iar în măsura în care am putut trage concluzii din convorbirile cu conducătorii sovietici, punctul lor de vedere în problema Germaniei se asemănă cu punctul nostru de vedere.

A doua problemă importantă este

bunele relații dintre Iugoslavia și celelalte țări și continue să se dezvolte. La rîndul său, Uniunea Sovietică dorește să dezvolte și să întărească relațiile de prietenie nu numai cu Iugoslavia, ci și cu toate celelalte țări. Într-un cuvînt, pornim de la principiul că bunele relații dintre noi să nu prejudicieze celorlalte state, ca aceste bune relații să contribuie la slăbirea încoercărilor internaționale, la lichidarea rămășițelor „războiului rece” și contribuie la rezolvarea problemei reducerii armamentelor sau la interzicerea totală a armamentelor clasice cît și a armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte genuri de arme.

De aceea, restabilirea relațiilor de prietenie dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia nu poate decît să bucure pe oamenii cinștii din toate țările, deoarece aceasta este nu numai în folosul popoarelor noastre, ci și în folosul tuturor forțelor care luptă pentru întărirea păcii și securității popoarelor (Aplauze furtunoase)

Trăiască prietenia și colaborarea frățescă dintre popoarele Iugoslaviilor și Uniunii Sovietice! (Aplauze prelungite, răsună urale)

Trăiască eroicul și harnicul popor Iugoslav, care construiește socialismul sub conducerea avangăzii sale încreștate în luptă — Uniunea Comunistilor din Iugoslavia! (Aplauze furtunoase, răsună urale)

Trăiască pacea și prietenia între popoarele din lumea întreagă! (Aplauze furtunoase, prelungite, răsună urale, toată lumea se ridică în picioare)

Încheiere, vreau să spun câteva cuvinte și despre măsura în care toți, care am venit în vizită în țara dv., am fost profund mișcați de primăria călduroasă pe care poporul sovietic ne-a făcut-o pretutindeni unde am fost (aplauze). Aceasta a fost pentru noi o surpriză mare și plăcută. Într-adevăr, trebuia să venim aici pentru a ne da seama și a simți sentimentele pline de căldură și simpatie pe care oamenii sovietici le nutresc față de țara noastră. Ne aflăm aici de puține vreme, dar în aceste zile petrecute în mijlocul vostru am putut vedea pasul urias înaintea pe care l-ați făcut alit în industrializarea și construcția țării în general, cît și în dezvoltarea agriculturii. Am avut posibilitatea să vizităm două colhozuri, unde am văzut ceea ce m-a impresionat cel mai mult — omul nou al satului, oamenii noi, minđri de succesele lor, oamenii conștienți de rolul lor în societatea socialistă și care dau dovadă de deosebită inițiativă în ceea ce privește dezvoltarea continuă a satelor și colhozurilor lor.

Am văzut și cît de viază une am văzut o înaltă tehnică condusă de liniere specialiști sovietici foarte capabili; la aceste uzine lucrează muncitori conștienți și cu experiență care în creația lor merg cu pași repezi spre comunism.

Sintem fericiți că am avut posibilitatea să luăm cunoștință la fața locului de capacitatea creatoare a oamenilor sovietici și să vedem prima dată în țara noastră cum se desfășoară în rîndul nostru am fost mîndri de faptul că această uriașă realizare a fost făcută într-o țară socialistă — Uniunea Sovietică.

În orașe și statele țării dv. am fost întîmpinați de mii și sute de mii de oameni. Pe fețele acestor oameni și în ochii lor am citit cît de bucurăși sint că am venit aici, că am dat uitării ceea ce ne-a deznădat și că între țările noastre au fost restabilite prietenia și colaborarea în fața oamenilor mei. După desprăcirea acestor oameni și ne-am simțit conștienți la ceea ce ne-a deznădat și că între țările noastre au fost restabilite prietenia și colaborarea în fața oamenilor mei. După desprăcirea acestor oameni și ne-am simțit conștienți la ceea ce ne-a deznădat și că între țările noastre au fost restabilite prietenia și colaborarea în fața oamenilor mei.

În ceea ce privește țara noastră, știți că ea merge pe calea construirii socialismului pe baza principiilor marilor noștri învățămînt — Marx, Engels și Lenin și că ea va continua să părăsească pe fermitate pe această cale (aplauze prelungite). În rapoartele la Congresul al XX-lea al partidului dv. ați citit că există diferite căi spre socialism, alit cît și fiecare țară are particularitățile ei specifice, care determină și calea corespunzătoare care ducă spre aceste țel — spre socialism. Astfel, și calea noastră diferă intru-cîtva de calea pe care o urmați, dar țelul nostru este același, iar desemberile dintre aceste căi nu trebuie să nu pot să împiedice ca țările care construiesc socialismul să colaboreze în modul cel mai strîns în această direcție.

În cuvîntarea mea nu v-am vorbit mai amănunțit despre cele discutate de noi cu conducătorii dv. deoarece aceasta va rezulta din comunicat și declarație, dar pot să vă spun în general că, în afară de problema de stat — alit problemele care interesează cele două țări noastre, cît și problemele cu caracter internațional — am făcut un schimb de păreri cu conducătorii dv. și asupra problemelor de partid, deoarece este lîmpe că și aici trebuie găsite forme care să corespundă cel mai bine alit întăririi și lărgirii colaborării noastre, cît și colaborării dintre diferitele mișcări muncitorești și alte mișcări progresiste din întreaga lume (aplauze)

Tovarăși, plecăm din Uniunea Sovietică spre țara noastră și vă pot spune că ne va fi greu să găsim cuvintele potrivite pentru a vorbi oamenilor noștri despre tot ce am văzut aici, despre cum ne-ați întîmpinat și ce dragoste nutriți față de popoara noastră.

Trăiască prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice și Iugoslaviilor! (aplauze)

Trăiască popoarele sovietice! Trăiască marea Uniune Sovietică (aplauze)

Trăiască guvernul sovietic și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice! (aplauze prelungite)

teme nu se poate dezvolta o colaborare constructivă în toate problemele prezentînd interes pentru popoarele diferitelor țări.

Tovarăși! Vreau acum să mă refer la președintele și comentariile unor ziare occidentale care interpretează răuvoitor și denaturat vizita noastră în Uniunea Sovietică. Pot să spun că vizita noastră este continuarea logică a politicii noastre externe, tinzînd spre colaborarea cu toate țările care doresc aceasta, pe bază de egalitate în drepturi. Vizita noastră este și expresia strădunirilor noastre de a contribui și mai mult la colaborarea internațională și la întărirea păcii în întreaga lume. Am arătat deja care au fost legăturile noastre în trecut, cît de adînci sint rădăcinile care leagă popoarele Uniunii Sovietice și Iugoslaviilor și este de înțeles dorința noastră, care reflectă năzuințele popoarelor noastre, de a avea cu această mare țară socialistă cele mai bune legături posibile de prietenie și colaborare.

Tovarășii Hrușciov a arătat în cuvîntarea sa care sint elementele care ne apropie și fac necesar ca noi să colaborăm și să mergem împreună în construirea socialismului și eu sint, desigur, întru totul de acord cu acesta. Pe de altă parte, această mare înțelegătoare și înțelegătoare față de Iugoslavia va fi pentru noi o surpriză mare și plăcută.

Trăiască pacea și prietenia între popoarele din lumea întreagă! (Aplauze furtunoase, prelungite, răsună urale, toată lumea se ridică în picioare)

Încheiere, vreau să spun câteva cuvinte și despre măsura în care toți, care am venit în vizită în țara dv., am fost profund mișcați de primăria călduroasă pe care poporul sovietic ne-a făcut-o pretutindeni unde am fost (aplauze). Aceasta a fost pentru noi o surpriză mare și plăcută. Într-adevăr, trebuia să venim aici pentru a ne da seama și a simți sentimentele pline de căldură și simpatie pe care oamenii sovietici le nutresc față de țara noastră. Ne aflăm aici de puține vreme, dar în aceste zile petrecute în mijlocul vostru am putut vedea pasul urias înaintea pe care l-ați făcut alit în industrializarea și construcția țării în general, cît și în dezvoltarea agriculturii. Am avut posibilitatea să vizităm două colhozuri, unde am văzut ceea ce m-a impresionat cel mai mult — omul nou al satului, oamenii noi, minđri de succesele lor, oamenii conștienți de rolul lor în societatea socialistă și care dau dovadă de deosebită inițiativă în ceea ce privește dezvoltarea continuă a satelor și colhozurilor lor.

Am văzut și cît de viază une am văzut o înaltă tehnică condusă de liniere specialiști sovietici foarte capabili; la aceste uzine lucrează muncitori conștienți și cu experiență care în creația lor merg cu pași repezi spre comunism.

Sintem fericiți că am avut posibilitatea să luăm cunoștință la fața locului de capacitatea creatoare a oamenilor sovietici și să vedem prima dată în țara noastră cum se desfășoară în rîndul nostru am fost mîndri de faptul că această uriașă realizare a fost făcută într-o țară socialistă — Uniunea Sovietică.

În orașe și statele țării dv. am fost întîmpinați de mii și sute de mii de oameni. Pe fețele acestor oameni și în ochii lor am citit cît de bucurăși sint că am venit aici, că am dat uitării ceea ce ne-a deznădat și că între țările noastre au fost restabilite prietenia și colaborarea în fața oamenilor mei. După desprăcirea acestor oameni și ne-am simțit conștienți la ceea ce ne-a deznădat și că între țările noastre au fost restabilite prietenia și colaborarea în fața oamenilor mei.

În ceea ce privește țara noastră, știți că ea merge pe calea construirii socialismului pe baza principiilor marilor noștri învățămînt — Marx, Engels și Lenin și că ea va continua să părăsească pe fermitate pe această cale (aplauze prelungite). În rapoartele la Congresul al XX-lea al partidului dv. ați citit că există diferite căi spre socialism, alit cît și fiecare țară are particularitățile ei specifice, care determină și calea corespunzătoare care ducă spre aceste țel — spre socialism. Astfel, și calea noastră diferă intru-cîtva de calea pe care o urmați, dar țelul nostru este același, iar desemberile dintre aceste căi nu trebuie să nu pot să împiedice ca țările care construiesc socialismul să colaboreze în modul cel mai strîns în această direcție.

În cuvîntarea mea nu v-am vorbit mai amănunțit despre cele discutate de noi cu conducătorii dv. deoarece aceasta va rezulta din comunicat și declarație, dar pot să vă spun în general că, în afară de problema de stat — alit problemele care interesează cele două țări noastre, cît și problemele cu caracter internațional — am făcut un schimb de păreri cu conducătorii dv. și asupra problemelor de partid, deoarece este lîmpe că și aici trebuie găsite forme care să corespundă cel mai bine alit întăririi și lărgirii colaborării noastre, cît și colaborării dintre diferitele mișcări muncitorești și alte mișcări progresiste din întreaga lume (aplauze)

Tovarăși, plecăm din Uniunea Sovietică spre țara noastră și vă pot spune că ne va fi greu să găsim cuvintele potrivite pentru a vorbi oamenilor noștri despre tot ce am văzut aici, despre cum ne-ați întîmpinat și ce dragoste nutriți față de popoara noastră.

Trăiască prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice și Iugoslaviilor! (aplauze)

Trăiască popoarele sovietice! Trăiască marea Uniune Sovietică (aplauze)

Trăiască guvernul sovietic și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice! (aplauze prelungite)